உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவசந்நிதானமுறை.

கடம்பூர்
சுயம்பிரகாசதேசிகர்மாணாக்கராகிய
சிதம்பரத்தைச்சார்ந்தபாளையங்கோட்டை
என்றுவழங்கும்
தென்னபுரி

தாண்டவராயமுநிவர்

இயற்றியது.

இஃது.

சிதம்பரம்.
சிவசுப்பிரமணியசுவாமிகள்
தென்னபுரி
கனகராயபொன்னம்பலப்பிள்ளையவர்கள்
கருத்தின்படி
வேலாயுதப்பத்தரவர்களால்

சென்னப்பட்டணம் கொண்ணூர்

மாணிக்கமுதலியார்

கம்பேனியாரவர்களது
மநோன்மணிவிலாசவச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷு ௵ பங்குனி ௴

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சிதம்பரம் கந்தசுவாமிகள் இயற்றிய து

அச்சிற்பதிப்பித்தோர்சிறப்பு.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

சீர்பெறுநவமணி திரைக்கரத்தாலே
பார்பெறவெறிந்து பரவியபொன்னிப்
பெண்விளையாடும் பெருஞ்சோணாட்டி
கண்விளைமறையா கமார்ந்திருக்கரோ
லவணையுந்தமரென லாகந்தெளச்சொலு
தவமுறுபெரியோர் தகவாய்ப்புகழுங்
கன்னலுந்தெங்குங் கமுகுஞ்சூழ்தரு
தென்னபுரியிற் சிறந்திடவுதித்தோன்
சஞ்சலமகற்றுஞ் சாம்பநடேசர்
குஞ்சிதாஞ்சித செஞ்சரண்பணிவோன்
கரவாசேஷத்திரக் கலிவெண்பாமுதற்

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிரபந்தங்கள் பேசியவுரவோன்
கருணையுளத்தோன் கல்விக்கடலோன்
பொருளுறுகன்னன் போலுங்கொடையான்
தனுவாதிகளைத் தள்ளிப்பிரம
வனுபவநெறியி னன்புடனோருங்
தன்னேரில்லோன் தாண்டவராய
னென்னும்பெயரிய விருந்தவத்தோன்செய்
சிவசந்நிதான முறைச்செந்நூலைத்
தவகுணவிபூதி ருத்திராட்சதாரண
விசுவகுலவே ளாயுதபத்தன்
விசுவாசத்தொடு வேண்டுகோளின்படி
யகந்தவிர்சிந்தைய ரந்தணர்சேர்
செகம்புகழ்புகழோர் சிந்தைமெய்த்தூயோ
சத்தியவாக்கரிச் சந்திரனைப்போர்
பத்தியாய்க்கொடுத்தலிற் கற்பகப்பண்போர்
புலக்கனொடுசிவ பூசாதுரந்தரர்
இலக்கணமறியான் புலக்கணிலாதோன்
என்னும்பழமொழிக் கிடமாகாமல்
நன்னூன்முதலாப் பன்னூலுணர்ந்தோர்
சற்குணமெல்லாந் தழைத்திடுவிளாகம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

நற்கொங்குராய நடராசேந்திரன்
செழிவுறுசெல்வர்சேர் தென்னபுரிவாழ்
எழில்வைசியகுல ராமலிங்கேந்திரன்
என்னுமன்பர்க ளெழுதாவெழுத்தெனப்
பன்னுமச்சிற் பதிப்பித்தனரே.,

சிதம்பரம்-கேணியடம்
சுப்பிரமணியசுவாமிகளியற்றியது
ஆசிரியவிருத்தம்.

சிவசந்நிதானமுறையெனுநூலைத் தெளிவுறச்செய்தவனெவரும், அவமெனுமாமருபம்போய்சச்சிதானந்தமெய்யெனவறிந்து, பவமெனுமுத்திக்கரையிலர்ந்துய்யப் பாளையங்கோட்டையில்வாழுந், தவமெனுந்திரள்கனெலாமொருவடிவாந் தாண்டவராயமாமுனியே.

விளாகம்-கொங்குராய
நடராஜபிள்ளையவர்களியற்றியது
கட்டளைக்கலித்துறை.

தாண்டவமாடு நடேசன்றிருவடிச் சாத்திரன்மை, யீண்டுசிவசந்நிதானமுறைத்தொடையே பரிவா, யென்பெறுதென்னபுரிவாழ்காராள விரிசப்பனும், வேண்மகத்தாண்டவராயமுநிவன்விசேடனனே

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறிவிப்பு.

இந்நூலாசிரியராகிய-தென்னபுரி - தாண்டவ
யமுனிவரவர்களாலியற்றி அச்சிற்பதிப்பித்திருக்கு
புத்தகங்களாவன.

வேதாந்தசங்கற்பநிராகரணம்.

வைராக்கியசதகத்தோத்திரவுரை.

சுயம்பிரகாசதேசிகர்பிள்ளைத்தமிழ்.

திருத்தொண்டர்போற்றிக்கலிவெண்பா.

விளாகம் நிருத்தவிநாயகர்பதிகம்.

இனிஅச்சிற்பதிப்பிக்கப்படும்புத்தகங்களாவன.

திருத்தொண்டரந்தாதி.

க்ஷேத்திரக்கலிவெண்பா.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவசந்நிதானமுறையின் அட்டவணை.

அட்டவணை.

ஆ மொத்தம் திருவிருத்தங்கள் சகசா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசாம்பநடேசாயநம:

சிவசந்நிதானமுறை.

விநாயகர்காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

தேன்மேவுமாமலர்கள் செங்கரத்திலேகொண்டு
வான்மேவுமண்டரொலா மன்னன்பு—தான்மேவிப்
பூசித்துநின்று புகழுங்கணபதியே
நேசிக்கவென்னுளத்தே நில்.

புலியூரந்தாதி.

கற்பகவிநாயகர்துதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

புலியூரந்தாதியுரைக்கத்துணைநற்புயங்கமொட்டம்
புலியூரந்தாதிகழியவன்சேய்துதிப்போர்பரிகைப்
புலியூரந்தாதியருந்தாதர்செல்வம்புகழ்கதியும்
புலியூரந்தாதியகற்றச்செய்கற்பகப்போதகமே.

நான்முகம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமேவுசெங்கமலமலர்த்தாளுநற் பொன்னுல
கக், காமேவுவண்கரமுங்கிரித்தோளுங் கருங்களமு
ம், மாமேவுநல்லருட்கண்முகமுங்கொண்டு வந்தருள்
வாய், பாமேவுதென்புலியூர்நடராஜபசுபதியே. (க)

பதிக்குங்கருணையனிச்சப்பதமும் பதுமமதா,
மதிக்குங்கரமுநல்வேயனதோளு மலர்மதிபோற், றுதி
க்குங்கதிர்முகமுந்தாங்குழையொடென் கண்ணெதி
ர்வா, துதிக்குங்கமலத்தடம்புலியூர்வளர் சுந்தரனே.

சுந்தரமாமறையாகமமன்புடைத் தொண்டரா
யன், மந்தரமாமலையிட்டேகடல்கடை வானமரர்,
கந்தரவூர்திமுதற்சூழுமோலக்கங் காணவருமிந்து
வூர்சடைத்தென்புலியூர்வள ரெம்பரனே. (உ)

பரவியதென்புலியூர்ச்சிற்சபையிற் பணிப்பது
ம, ருரவியதாளநொடிக்கவரிமுழ வும்முழக்க, விரவி
யவம்மைகளிப்புறவேயருண் மிக்கநடம், மரவியற்சி
றைதவிடுத்தென்கண் முன்பவுமன்னவனே. (ஙு)

மன்னியவன்பின்மனநெக்குருகி மருவியகண்,
இன்னியநீர்மிக்குறமாமதுரத் துதிகள்பல, பன்னிய
தொண்டரொடிங்கூடவேளைமுறையைப் பார்த்தருள்வா
ய், பின்னியல்வான்செம்மதிற்புலியூருறை விண்ண
வனே. (௫)

விண்ணடியானவசத்தையுளபடி வேறுகண்டு,
ண்ணருளாற்றமைக்கண்டுபின்றன்னிற் கலந்திடு
மெய், நண்ணடியார்க்கடியேனேவல்செய்திட நாடு
வா, யெண்ணவரந்தருதென்புலியூர்வள ரெந்தந்
தையே. (௬)

தந்தையுந்தாயுந்தமருங்குலமுந் தனமுமிகு, சி
ந்தைவிளங்கியதெய்வமும்போதிக்குந் தேசிகனும்,
இந்தையிருக்கும்புயவேந்தநீயன்றிவேறுமுண்டோ
ழங்கைத்தகலமேனுந்தென்புலியூரின் முதுசிவமே. ( )

மேலாய்விளங்கும்புலியூருறையும் விமலவெளி,
ாலாயனல்புனன்மண்ணியமானன்கதிரவன்வெண்,
ாலாமதியந்திசைகாலமெய்பொய்பகலிரவோ, டா
ாலந்தேவமுதமற்றியாவுநீ யாயினையே. (௮)

ஆயும்புகழ்ப்புலியூருடையாய்நின் னருளன்றி
யின், ணேயுமத்தேவருமுன்பதஞ்சித்தத் தெனவுமு
ண்டோ, நாயும்பருந்துமெமதெனும்யாக்கையை நா
மெனவே, பேயும்பழிக்கநடக்குமியானேவுனைப் பே
ணுவனே. (௯)

பேணக்க நிதருந்தென்புலியூரிற் பிறங்குசடை
க், கோணக்கதிர்மதியாயருளாய்சுதை கொண்டவ
ரு, நாணக்கனியுமனத்தடியார்சென்னி நண்ணுமுன்
றன், சோணக்கமலக்கழல்பாடவந்து தொடங்கின
னே. (௧௦)

தொடங்கியவாழ்க்கைதுறவுமெய்ஞ்ஞானத் து
ணிபொழுக்க, மடங்கியவுள்ளமருட்டுணையன்றி ய
லைவுறுமோ. நுடங்கியமின்னன்மழைமேகஞ்சென்
று நுழைந்துநித, முடங்கியகோபுரம்வாழ்புலியூர்கொ
ள் முழுமுதலே. (௧௧)

முதலந்தநீங்கும்புலியூரமரு முழுமணியே, கத
லந்தத்தார்க்கியனேற்குங் கொடிகொள் கருத்தன்மு
தற், சிதலந்தம்யாவையுமாட்டும்பராவின்று சீரருள்
செய், புதலந்தமாதியமாமலர்கொண்டுனைப் பூசிக்க
வே. (௧௨)

ஞுசாபலந்தருபுண்ணியனேவினை பொங்குமல,
ாசாகுணமலையேபுலியூரினி னெண்ணியவா, வாசாபி
சாசமகற்றியவன்பரகத்தினுள்ளே, ஊசாவருளொ
டுமுன்வந்துணர்ந்து மறைமுடிவே. (௧௩)

மறையவனே தென்புலியூர்விளங்கு மனோகர
னே,யிறையவனேபெருவாரிதிரஞ்ச மிலங்குகண்ட
க்,கறையவனேதொழுந் தொண்டர்கள்செய்தகறை
பொறுக்கும், பொறையவனே வினைநீங்கும்படிக்கி
ன்று போதிப்பையே. (௧௪)

போதிக்கவாகுருவாகிமெய்ஞ்ஞானத்தைப்போ
தவருள், சாதிக்கவாகுற்றமாக்கிடுமாணவந் தன்னை
பின்று, சேதிக்கவாகுறையாதேவளர்சஞ் சிதவினை
யை, வாதிக்கவாகுணத்தென்புலியூரினில் வாழ்பவ
னே. (௧௫)

வாழ்ந்தமண்ணோருமவ்விக்கிரமாதியவானவரு
ம், தாழ்ந்தகுடும்பப் பிணிப்பதறக்கெட ஞஞுணர்வு
து, மாழ்ந்தவென்போலப்புவனியின்மேலொரு மங்
கனுண்டோ, சூழ்ந்தபிறப்பறச்செய்புலியூரமர் சோ
தியனே. (௧௬)

சோதிவிளங்குந்திருவடியோய்நல்ல தொல்லைமலைச், சாந்திவிளங்குமயிலன்னசாய றழைக்குமுமை, பாதிவிளங்குந்திருவடிவாவருட் பைங்கடலே, நீதிவிளங்கும்புலியூரமரு நிரந்தரனே. (௧௭)

நிரந்தரமைம்புலவீதியிலேசென்று நின்றுழன்று, துரந்தரனுமுனைநாடாதலையுந் துணையிலியான், நரந்தரமில்லெனநோக்காதுமிக்க தயைசுரந்து, வரந்தரவேண்டும்புலியூர்விளங்கிய வானவனே. (௧௮)

வாமங்களமுருகோயாதவீதியுமன்னியநல், லோமங்களுந்திகழ்தென்புலியூர்கொளுருத்திரனே, காமங்களவுங்கடுங்கொலைக்கோபமுங்கைவிட்டினி, நேமங்கணிட்டைகண்மேவியென்சித்த நிலைபெறவே. ()

நிலையார்பெரும்பற்றத்தென்புலியூரமர் நின்மலனே, கொலையார்வுறும்புலித்தோலுடையாபொற் குடிமிமலைச், சிலையார்கரத்தவனேயடிநாயினன்செய்வினைக, டொலையாரீமூனமம்வந்தேயருளைச்சுரந்தருளே. ()

கருமந்தழைவுறுந்தென்புலியூரமர்சங்கரனே, கருமந்தவநற்செபமுட்டியானங் கடந்தவொரு, வருமை

ந்தருநாளவமுதத்தையேழையருந்திடச்செய், தெரும
ந்துறப்புரியஞ்ஞானமாம்பசி தீர்வுறவே. (உக)

தீராதிருக்கும்பவவனந்தாண்டித் திரும்பியிங்
கு, வாராதிருக்கும்பதங்கள்மேவி வளருமின்பம், பே
ராதிருக்குநிலைநிற்கவேயருள்பிடைவினை, சேராதிரு
க்கும்புலியூருறையுஞ் சிதம்பரனே. (உஉ)

பரனேதிருத்தென்புலியூர்வளரும் பருத்தமழு
க், கரனேஜடாமுடிமீதேகங்குசிரங் கண்டுவைத்த, வு
ரனேயரியதிருமால்விடையி லமருமகா, சுரனேமன
ங்களர்ந்தேன்றளர்ந்தேன்செய்லை தொல்லருமேனே. ()

அருள்வந்துநிற்குநெறிவிட்டுமிக்க வவனியில்
வாழ், பொருள்வந்துநிற்கும்வழிகொண்டுவாழ்ந்த பு
லையனுளம், வெருள்வந்துநிற்கும்படிகாலன்மேவிய
வேலையிற்செய், தெருள்வந்துநிற்கும்படிபுலியூரமர்
செஞ்சுடரே. (உச)

சுடர்பிடித்தேறுங்கலைச்சொலிக்கின்ற சூலமு
ம்பல், விடர்பிடித்தேசெயும்பாசமுங்கைக்கொண்டு
கலிவந்து, குடர்பிடித்தேயுறுங்கூட்டைப்பிரிக்கக்கு
றுகுமன், பிடர்பிடித்தேதளச்செய்புலியூருடைப்பி
ஞ்ஞகனே. (உரு)

சிவசந்நிதானமுறை.

பிஞ்ஞைக்கடந்த புளிப்பழம்போலப் பிறங்குடல், மஞ்சைக்கடந்தக்கழல்பேணவாஞ்சை யகத்தருள்செய், பஞ்சைக்கடந்தவடிமாதர்மேவும் பவனமுயர், மஞ்சைக்கடந்ததிருப்புலியூரமர் வண்மையனே. ()

வண்மையனேபுலியூருறைவோயொருமாமறைசொல், லுண்மையனேகருணாகரனேயன்ப ருள்விளையுந், தண்மையனேதம்முணர்வார்க்குமற்றையர்துங்களுக்கு, மண்மையனேமிக்கசெய்மையனேயென்னை யாண்டருளே. (உஎ)

ஆண்டவனே யகிலாண்டமெலாமுய வம்பலஞ்செய், தாண்டவனேமலர்ப்பாதத்தில்வேதத் தனிச்சிலம்பு, பூண்டவனேபுலியூரவனேகங்கை பொங்குசடை, நீண்டவனே சற்குணாகரனேயென்று நின்றவனே. (உஅ)

நின்றாலுங்கிடந்தாலுமோடினு நீதிநன்றோ, டன்றுயினுமற்றையாதினுமெங்குநல் லாப்பிரிந்த, கன்றாகியுள்ளங்கனிந்துன்னைநாடக் கருணைபுரி, குன்றுவளர்ந்தருதென்புலியூர்ச்சற் குணநிதியே. ()

குணமெட்டுமேவுஞ்சதாசிவமேயெங்குங் கோலுந்திலைசக், கணமெட்டுமாயதற்கப்பாலுமாய்நின்ற

காரணனே, நிணமெட்டுஞ்சூலப் படையுடையாயெ
ங்கு நின்றபொழின், மணமெட்டுகின்ற திருப்புலியூ
ரமர் மாதவனே. (௯௰)

மாத்தவனேபரமானந்தனேயயன் மாதவற்கு,
மூத்தவனேயியல்பாகவலைக்குமம் மும்மலங்க, ளேத்
தவனேஜகம்யாவையுமாக்கிநிறுத்திவைத்துக், காத்
தவனேவளர்தென்புலியூருறை காரணனே. (௯௧)

காரணனேபெருந்தென்புலியூர்க்கருணாலயனே
யாரணனேயகண்டாகண்டனே யகிலாண்ட மெங்கு
ம்,பூரணனேநன்னிலைமேயமகிமைகொள் புங்கவனே;
நாரணனேமுதலியாவரும்போற்ற நடிப்பவனே. ()

நடிக்கும் படிக்கழைக்கூத்தனைப்போலுனை நா
டிமனம், பிடிக்கும்படிக்கருள்வாயடியேனுக்குப்பே
ருழைக்குந், துடிக்கும்படிமக்கரந்தவாவச் சுரர்க
ளுக்கும், படிக்கும்படிகொடுக்கும்புலியூரமர் பண்ண
வனே. (௯௩)

பண்ணமருந்தமிழ்வாழ்புலியூர்கொள் பராபர
னே, கண்ணமருநன்மணியேயினிக்குங் கனிகனியே,
விண்ணமருவர்க்கிரினைவாழ்த்த விரைந்தருள்வாய்,
வண்ணமருவைகிரியார்மதுரநல் வாக்கினையே. (௯௪)

சிவசந்நிதானமுறை.

வாக்குக்கரசுவெண்காடரைப்போல வளர்துறவு, மேக்குறுமாணிக்கவாசகரன்பும்வேணுபுரர், குக்குமஞானமுமாரூரர்நட்புந் தொடர்ந்தருளிக், காக்குதல்வேண்டும்புலியூரமரருட் கண்ணவனே. (௧௫)

கண்ணுதலேதென்புலியூரனே நின்கழற்பணிகள், பண்ணுதலேயென்கடனீயடியனைப் பார்த்தளித்திங் கொண்ணுதலேநின்கடனாயிருக்கவு முள்ளத்தில்வே, றெண்ணுதலோவழகாகுமடிமைசெய்யேழையற்கே. (௧௬)

ஏழையர்மையலில் வீழ்ந்தென்னுணர்வ நிலைசயக்கற்று, மோழையதாகி முடிந்ததந்தோபொய்யர் மூடர்பெறுங், கீழைமருவியபேறத்தனையுங் கிடைத்திடுங்கீ, தாழைவிலக்கும்புலியூரமர்ந்தவுமாபதியே.

பதிகம்பலபுரிநால்வர்க்குமேலைப் பரமவின்பக், கதிகண்டுதந்தநடராஜனேசெங் கமலமலர், விதிகண்ணனைத்தந்திருத்தலம்யாவும் விரும்பவுயர், வதிகம்படுதிருத்தென்புலியூரம ரங்கணனே. (௧௮)

கண்விளையாடுநுதற்பரமாநற் கனகமலைப், பெண்விளையாடுமொருதிருப்பாகம் பிறங்குமரா, விண்விளையாடுங்கடவுளர்போற்றிய வேதியனே, பண்விளையாடுந்தமிழ்ப்புலியூர்கொள் பகாப்பொருளே. ( )

பொருவேயிலாதநற்றென்புலியூர்ச் செம்புனிகவூ, மருவேயெனவெனக்குள்ளேவிளங்கிமுன்வாழவந்த, ஒருவேமெய்ஞ்ஞானவமுதத்தையூட்டுங் குணத்தனையே, யருவேயிருவுருவேயடியேனுன்னடைக்கலமே. (௪௰)

அடையேறுமேவுங்கொடிப்புலியூர்ப்பொதுவடியவர், விடையேறுநாதமதிவாழ்சடைகொள் விமலவருட், கொடையேறுநற்கணைனேபரமேட்டிபொற்குன்றவில்லி, மடையேறுமாக்கைதரும்வல்வினைகள் வருவழியே. (௪௧

வழுவறுமன்பரைக் கண்டான்மகிழு மகோததிபோ, லெழுமருண்மேவிடுந்தக்கப்படுவர்க் கிரங்கியிடு, மிழுதையில்விட்டிடுமுயிர்களைச்சேர்ப்பிக்கவிச்சைகொளுநன், செழுமைமிகுந்த புலியூரனின்றன் றிருவுளமே. (௪௨)

உளங்கனியப்பர் சிரமேறுமன்பர்களுள்ளத்திலே, விளங்குமலத்தையழுத்துமம்மாயன் விழியணியுங், களங்கமில்வேதச்சிலம்பாருமின்னடங் காட்டிடுமாற், பளிங்கிலயோங்கியதென்புலியூரனின் பாதங்களே. (௪௩)

பாயும்ப்ரகாசவெண்கோவணங்கீளு பரிந்தணி யு, மாயும்புனிதநற்பட்டாடைபூண்டிடு மம்பரமாக், காயும்புலியதள்பூணும்புயங்கமென்கச்சணியுங், தாயும்பிதாவென்புலியூரனின்னணி தங்கிடையே. (சச)

தங்கமலையைக்குனிக்கும்பதுமன்றலைபிடிக்குங் அங்கமிகுமனலேந்துந்தெழிக்குந் தடிபிடிக்கு, மங் கலவன்பர்சிரமேறுமாப்பய மாய்க்குமுமை, செங்க ரம்பற்றும்புலியூரனின்றன் றிருக்கரமே. (சரு)

கருதியபொன்மலைதாங்குந்தனஞ்சயன் கன்று றவே, பொருதுந்தலையுணர்வோர் தமிழ்மாலைக்கு ப் பூரிக்குநன், மருமலர்மாலைசந்தேறக்குஞ் சயம்பெ றுமங்கைதழூஉந், திருவளர்பொய்கைப் பெரும்புலி யூரனின் றிண்புயமே. (சசா)

புயல்வண்ணனுமஞ்சு நஞ்சமுதாக்கும் புகழ் பெறுமை, நயமுறவேற்குமரமாதர்மங்கல நாணணிக் குஞ், சயசாமவேதந் தொனிக்குநற்கண்டிகை தான ணியுந், தபவாருஞானிகள்சூழ்புலியூரனின் றன்கண் டமே. (சஎ)

மேலாமதுரையில் வேதத்தருத்தம் விளம்புமந்த, நாலாமுனிவர்க்கணியாலின்கீழ்ச்சிவஞானஞ்சொலு, மாலாலமுண்ணுங்கௌரிகையூட்டு மமுதருந்துமாலாதரிக்கும்புலியூரனின்றிரு வாய்மலரே. (௫௮)

மலர்தலையிவ்வுலகாதியெங்கேயும் வயங்கும்வகை, வலமறையாரின்றவாவியையீசு மனைத்தினையுமிலகிடவேகண்டு கொள்ளுமுயரு மெழின்மருவு, நலமுறுமாகமம்வாழ்புலியூரனின் ஞாசிகையே. (௫௯)

ஏர்தருஞ்சீர்தருமொன்பான்மணிதரு மின்புதரும், பார்தருந்தேவவரசாதியதரும்பத்திதரு, நீர்தரும்யோகந்தருஞானமெய்தரு நிஷ்டைதருங், கார்தருஞ்சோலைப்புலியூரனின்றன் கடைக்கண்களே. (௬0)

கட்செவிக்குண்டலம்பூணும்பணிந்து கனிந்தசொல்லை, ரட்சரமாலைதரிக்குமறுமுக ஞர்மழலை, பட்சமொடேற்குமறைகொளுங்கால படர்கள்புரி, சிட்சைவிலக் கும்புலியூரனின்றன் றிருச்செவியே. (௬௧)

செவிமுற்பொறியைந்தினுட்பட்டவர்க்குத்திரு
ம்புவதாய், குவியுங்கருத்தன்பருக்கார்மதியிற் குளிர்
ந்திருக்கு, மவிருங்கதிர்மதியங்கியைக் கண்ணென
வாய்ந்துகொளுந், திவியத்தலமென் புலியூரநின்றன்
றிருமுகமே. (௫௨)

முகநோக்குடையவன்காணுமலோங்குமுழுவன்
பரம், பகநாடநிற்குஞ்சடைமாமகுடம் பரிக்குமதி,ம
கநாகம்பூணுஞ்சுரநதிசூடு மலரணியுஞ், செகநாடியே
த்தும்புலியூரநின்றன் றிருமுடியே. (௫௩)

முடியாதபேரொளிவீசும் வெண்ணீற்றுண்மு
ழுகுமிக, நெடிலாந்திசையெட்டுமுட்டித் ததும்புமி
றையுமெங்கு, மடியார்மனத்திற்குடியாகுமானை யக
டரிக்குஞ், செடிநீக்கிவாழும்புலியூரநின்றன்றிருவுரு
வே. (௫௪)

உருவத்துமாசை யறுத்திடுந் தீவினையோட்டு
முள்ள, மருவச்சகலமைக்கேவலநீக்குமுன்னைக்கு
மருள், பருவத்தின்றூப்பொருள்காட்டுமின்றுளிற்ப
தித்துவிடும், பொருவற்றிலங்கும் புலியூரநின்சிறப்
புப்பெயரே. (௫௫)

பெயர்வாம்படியிற்றடுத்துளமுன்பதம் பெட்ப
லைவத்து, மயர்வாம்படிதவிர்பின் சிர்த்திவாய்பண்ணி
ல் வாழ்ந்தவுட, லயர்வாம்படிக்கிருகைகொட்டிக்கா
ல்பெயர்த்தாடலென்றே, வுயர்வாம்படிபுரிதென்புலி
யூரகத் துற்றவனே. (௫௬)

உற்றாரையுந்தமைப் பெற்றாரையும்விட்டிறப்பிரி
ந்த,கற்றோவெனவுட்பதறிக்கதறிக்கரைந்தனது,பொ
ற்றாமரைப்பதஞ்சேர்த்தாரறிவினர் பொய்யினில்யா
ன், பற்றாயலைந்தனனேபுலியூரெம்பரம்பொருளே. ()

பொருளேசிறந்திடுமாணிக்கமேயன்பர் போத
த்தில்வா-ழருளேயமரர்சிகாமணியேமறை யந்தட
த், தெருளேபெரும்புலியூரவனேயென் றிருந்தெய்வ
மே, யிருளேபெருகொளியேவெளியேயுள் ளிருப்ப
வனே. (௫௮)

இரும்பொக்குமின்னைவிரும்பிக்கனிவதில்லாம
னத்தான், பெரும்பொக்குநீக்குனேப்பாடாதகைக்கு
ட்பிறழ்ந்திடுவோங், கரும்பொக்குந்தாள்வணங்காத்த
லைகோடல்கழிபொறியா,மரும்பொக்குமூரலர்குழ்பு
லியூரமரங்கனனே. (௫௯)

கண்ணொக்குநின்றனைச் சூழாதகொன்மரக் காலனொக்கு; மெண்ணொக்குநாசியுமையோடனை யறியிச்சையில்கண், புண்ணொக்குநின்புகழ் செல்லாச்செவியறப்புற்றதொக்கும், விண்ணொக்குந் தென்புலியூரவனைபவம் வீட்டுவனே. (கூ0)

வீடொக்குநின்பணி யில்லாவுறுப்புகள்வீந்தமரக். கோடொக்குநின்னன்பர்மேவாதவீடுவெங்கூளிகள்வாழ், காடொக்கும்பத்தர்க்குதவாதசெல்வங்கடற்சலமா, மாடொக்குங்கொன்றை யணிபுலியூரெம்மகேச்சுரனே. (கூக)

சுருதிமுழங்கும்புலியூரமர்ந்துதுலங்குபரா, கருதிடுமுள்ளம்பிராணதியாவுங்கழற்றியிரு,ளருமட்நீக்கியெனைக்கண்டனையுண ராதுணர்ந்து,மருவலிலாதுமருவும்பொருட்டு வரம்புரியே. (கூஉ)

புரியார்கலியெறிதென்புலியூரநின் போதமறை, பிரியாச்சிலம்படிதந்தாய்மற்றென்றுமெனக்கருளெ ன்,றரியார்கிடக்குந்திருவாயிற் கோயிலுளாயுனையா ன்பிரியாநிலையருள்வாயிதுவேயென் பிரார்த்தனையே

பிராணன்யபிலுட்கரணம்புறத்திற் பிறங்குறு வாய், கிராணஞ்செவிமுதல்யாவும்வசம்புரிகின்றவழி யொராணம்பெறவருள்வாய்சீதேசவொலிமறையா ய், புராணம்புகழுந்திருப்புலியூரிற் பொலிபவனே.()

பொலிபுலித்தாளர்சிறப்புலிகோட்புலி புல்லவை த்தாய், வலிவட்புலிதிரிகைப்புலிபாய்புலி மன்னி வினம், புலியெட்டுகொணிற்புலித்தேம்புகவரும்போ கரும்வீ, டொலிபுலிக்கேதனனாட்டிற்றிகழ்புலி யூர வனே. (௩௫)

அவத்தைவிலக்குஞ்சிதம்பரந்தில்லையென் றும் பெயர்கொள், பவத்தைவிலக்கும்புலியூரில் வாழும் பராபரமே, சிவத்தைவிளக்கு மறைக்கொழுந்தேநற் செழுஞ்சுடரோ, தவத்தைவிளக்குமுன் பாதாம்புயங் களென் றன்றுணையே. (௩௬)

துணைநீருநற்புகழ் சேர்புலியூரிற்றுலங்குமரா, வணைநீரும்வெள்ளமெனவாழுருடரு மானந்தனே, யிணைநீருநீயொருசூத்திரதாரி யியன்றவுயர், திணை நீரும்யாவொருபாவைகண்டாயென் செயலில்லையே.

செய்யார்திருத்தென்புலியூரில்வாழுஞ் செழுங்கனலங், கையாரெந்தாய்சிவகாமியுநீயுங் கருணையுடன், மெய்யாகவென்சித்தம்வந்துறலாலினி மேவுமெலாம், பொய்யானவைகெடும்யாதோவரிதிதுபொய்யலவே. (௬அ)

பொய்யோசொலவெனினுவாயிரமொக்கும் புண்ணியர்முன், மெய்யோவுரைக்க வெனினூமையாகும் விதரணத்திற், கையோமுடங்கிடும்வாங்கிட நீளுங் கடையடியேற், கையோபிழைப்பெப்படிபுலியூரம்பொன் னம்பலனே. (௬௯)

அம்பதினும்விரைவுண்டாய்நடக்கு மவலமென்றூற், கம்பமின்னன்மையிற் சப்பாணியொக்குமென்காலிழியுன்,செம்பதநோக்கவென்றூற்குருடொத்திடுஞ்செல்லும் பெண்மேல், வம்பலையான்சொல்வதுபுலியூருறை வண்மையனே. (எ0)

வண்டாட்டமாய்த்திரிதொண்டேன் மனத்துக்குவம்பொன்றூற், கொண்டாட்டநல்லவர்வந்திடிற்சங்கடங் கோட்டவினை, திண்டாட்டநீக்குந்தவமெனிலோநஞ்சுதீச்செயல்கற், கண்டாட்டமாயிருக்கும்புலியூரம்பி காபதியே. (எக)

பதக்கலந்தாதென்புலியூரனை நிதம் பண்ணுதவ
ந், திதக்கலந்தாக்குமகங்காரமீனங் தெளிவறனீ, ரித
க்கலந்தாழ்கொங்கையாராசைதீவினை யேற்றுசிந்தை
த், ததக்கலந்தாபத்திரையார்பவக்கட லுண்டிடவே.

இடர்புரியாசையினாலேபெருமத் திடுதயிர்போ
ன், மடமாரடியன்கலங்கித்துயர்ந்துபின் மாழ்கின
னும், கடல்சூழுலகினிலென்போற்றுயர்பிறர் கண்ட
வரார், சுடர்மணிமாடந்திகழ்புலியூருடைத் தொன்
மையனே.
(எ௩)

தொன்மையதாம்புலியூராவெறும்புகள் சூழவு
ற்ற, புன்மையதாகியநாங்கூழெனவரிப்புண்ணுகிறே
ன், வன்மைகண்மேவுங்கருவிகளாலென்று மாதவந்
தா, னன்மைகளாங்குணந்தாமெப்படியெனு ணண்
ணுறுமே.
(எ௪)

நண்ணும்பெருமைத்திருப்புலியூரநடுவெவலியி,ல
ண்ணும்புழுவெனத் தீவினையானின்றழுங்குகிறேன்,
மண்ணுறுமாநிலத்தேயடியார்க்கு வழங்கியவந், தண்
ணுறுநல்லருளிற்சிறிதாயினுந் தந்தருளே. (எ௫)

அருடான்ற ராமலிருந்தாலுமுன்னை யகலுவ னோ, பொருடான்கொடாதிருந்தாலுமிகுந்த செம் பொன்னுடையார், வருவாயில்காத்திங்கிருப்பர்கண் டாய்வறியோரதுபோன், மருவார்மலர்ப்பொழில்சூ ழ்புலியூரில் வளர்பவனே. (எக)

வளர்புலியூரபுகழ்தலிகழ்தலெம் வாய்வழக்கங், குளனேரருள்சற்றுமீயாதிருக்கிற் குறைமதிய, விள மானிடன்மெய்வெளுப்பவனுட்டை யெடுத்தகருங், களவனெய்த்தோலன்குணமிலியென்று கழறுவனே

கழைகழையென்னவளர்புலியூரிற் கனகசபைப், பழையவனேதனித்தானத்திருக்கினும்பாழ்மனந்த, னுழைநரிபோல வெளியேவிடுமெனை நோக்கியதை, மூழையிலுறங்குமதுபோலிருக்க முடித்தருளே. ()

முடியாதவாழ்வுதரும்புலியூரெம் முழுமுதலே யடியாரனுபவங்கூறுதல்வேதமொ டாகமம்பல், ப டியான்முழக்குதல்கேட்டும் பதாம்புயம் பற்றுற வே, பிடியாதலிக்கொடும்பாவியெதற்குப் பிறந்த னனே. (எங)

பிறங்குமுலகம்புகழ்புலியூர்ப்பர பிட்டமதை,
புறங்கெனவேதகட்டத்தட்டக்கிளம்பியுறுமகப்போ,
லறங்கழி போதத்தைநோக்கித்தூரியத் தணைந்துசும்
மா, விறங்கியுறங்கச்சொலச்சொலமேலெழு மென்
செய்வனே.

(அ0)

செய்குதல்செய்விக்குதலறுங்காந்தச் சிலையது
ன்மூன், வய்குமிரும்புகள்சேஷ்டித்தலென்ன வளரு
மூன்மூ, ஜுய்குதல்செய்யைக்கொழிலெழவாம் புலி
யூரவனே, மொய்குறைறபேஜுளந்தோன்றிடு மெண்
ணை புடித்தருளே.

(அக)

அரியபொன்னேருழுஞ்செய்ப் புலியூர்ப்பொது
வாடியவா, கரியறிவாகிவிளங்கிடுமென்னைக் கனங்
கொள்பெரும், பெரியவறிவுருவாகியவுன்னிற் பிறங்
கவைக்க, வுரியதல்லாமற்சடத்தொடுகூட்டு மொழு
ங்கதென்னே.

(அஉ)

ஒழுங்கறியாதுறுசிற்றறிவாளர்க் குரைத்தநன்
மை, யெழுங்கருத்தாக்கிவிடலேபெரியர்க் கியல்பது
வா, மழுங்கமலத்தெனைக்கூட்டிவருத்த மமைத்தனை
ன்றே, செழுங்கமலத்தடஞ்சேர்புலியூர்ப்பெருஞ் சி
ம்பரனே,

(அங)

பரிவுறுமன்பர்கள்பாவமழித்தலிற் பல்கொலை
யன், கரிசுறுதீயர்க்கிரங்காமையானங் கருணையில,
னிரிவறுஞானிவினையைமற்றோருக் கிடலினெறிக்,
குரியனல்லோனெனவாயினைநீபுலி யூர்க்கிறையே. ( )

இறகார்கிளிப்பரியோன்மலர்தூவ வெரித்தத
னான், மறமார்கொடியனுங்கல்லெறிந்தார்க்கு வரந்த
ரலா, லறியாதபித்தனுமஞ்ஞானமொன்றறி யாமை
யினாற், பிறியாமடவனுநீபுலியூரெம் பெரியவனே. ( )

பெரியார்கணாளும்புகழ்புலியூர்கொளும் பிஞ்ஞ
கவுள், ளெரியாம்வடவையுந்தூராதகுக்கி யெனுமவ
னு, மரியாவிடர்ப்பலநோயாஞ்சலமு மருவுடலா, மி
ரியாக்கடறன்னில்வைத்தாய்கரையிலென் றேறுவனே.

வனமுறுநல்லபுலியூர்ச்சபைநட மன்னவனே,
யனலெனுங்கோபப்பெருக்குமகங்கார மாமலையும்,ப
னவருகாமவகலமுந்தீமையென் பள்ளமுமார், சன
னத்தனுநெருப்பாற்றில்விட்டாயென்று தாண்டுவ
னே. (௮௭)

தாண்டவஞ்செய்யப்புலியூர்ச்சபையைத் தருமி
டமென், றண்டவனேயுன்மலமாயிருளு மருள்வி
னையா, மெண்டளைகுப்பையுங்காமாதிகளெனு மீ
வகையு, மீண்டியதேகச்சிறைக்கூட்டினைவிட லெத்தி
னமே. (அஅ)

எத்தினமுந்திகழ்தென்புலியூர வினக்கருவி, வி
த்தியைதாருவுங்காமாதிநாற்ட விலங்குமடர், தொத்
திடமாயைவனத்தறியாமைத் தொடர்தனைத்துக், கத்
திடுமென்னைக்கிடத்தினையென்று கடப்பிப்பையே.

கடவாதகாமக்கடலுமகந்தைக் களஞ்சியமு, ம
டமையெற்றுங்கலமும்பெரும்பொய் மமதைவித்
து, மிடர்விளைபூமியுமாயினனேயென்னி லெப்படி
தான், சடமறுஞானமுண்டாம்புலியூரெஞ் சபாப
தியே. (௯0)

பதிவிசுவாச மறையோர்கணீசர் மதியிலிலே,
வதியார்கள்போல வராகங்கொலைமை மடமுதலாப்,
பொதிவாருமென்றுளநீவீழ்நிராயென்று புந்திகொ
ண்டே, னெதிருமிலியுய்குமென் புலியூருறையெந்
தெய்வமே. (௯க)

மேலேறலைபுரியாற்றினிடிகணா மேவுமாம், போலேயிருக்குமுடம்புநிலையென்று புந்திகொண்டு, கோலேகிகரும்விழியார்நிலம்பொன் குறித்தலைந்தேன், பாலேநிகர்பொடியாய்புலியூரருட் பத்திரனே. (௬௨)

பத்திரமாதிபலகொண்டுபூசைப் பணியியற்றுப், புத்தியமேனின்றிருப்பதக்கூடிப்புணர்வுறுவேன், வித்தியுறுமருளாற்கூடவேண்டிடும்வேறுமுண்டோ, வுத்திகொணூல்வலர் சூழ்புலியூர்ப்பொது வுற்றவனே. (௬௩)

உற்றாரைநம்பிலனூராரைநம்பிலனுள்ளபடி, பெற்றாரைநம்பிலன் பிள்ளையைநம்பிலன் பேசிடுநால், கற்றாரைநம்பிலன்மற்றோரைநம்பிலன் காணுனடிப், பொற்றமரைநம்பினேன்புலியூருடைப் புண்ணியனே. (௬௪)

புண்ணியமார்க்கஞ்செலுத்திடில்யாவர் புகாதவரோ, வண்ணியநீயறிவித்திடில்யாரறியாதவரோ, வுண்ணியதந்திடக்கருத்திடில்யாவருணாதவரோ, நண்ணியநீயுணாயாய்புலியூரெங்க ணாயகனே. (௬௫)

நாடிற்றிலேனடி நம்புகிலேன்வந்து நண்ணுகிலேன், தேடிற்றிலேனன்பிற்பாடிற்றிலே னுனைச் சிந்தித்திலே, கூடிற்றிலேன்மிக்க வாடிற்றிலேனன்பர் கூறுபணிக், கோடிற்றிலேன்விழலுக்கிறைத்தேன் புலியூரவனே. (கசா)

அவமேவுமூல மலப்பேய்புணர்ந்திங் கறிவிழந்து, பவமேவினைனினியாயினுமேழையைப் பார்த்தருளின், தவமேவுஞானமெனும்பெண்புணர்ந்திச் சுகசமுடன். சிவமேவ நீயருள்வாய்புலியூருறை தேசிகனே. (கஎ)

தேசாசரணங்கிரீசாசரணஞ் செகமெவைக்குமீசாசரணஞ்சபேசாசரண மிடங்கொளுமை, நேசாசரணநடேசாசரண நிகழ்புலியூர், வாசாசரணஞ்சரணஞ்சரண மதுமலர்க்கே. (கஅ)

மதியாப்பிழையும் பணியாப்பிழையும் வளருநின்சீர், துதியாப்பிழையுங்கனியாப்பிழையுங் தொடர்ந்துனையுட், பொதியாப்பிழையு மற்றெல்லாப்பிழைம் பொறுத்தருள்வாய், திதியாப்பிழைதவிர் தென்புலியூருருட் செங்கதிரே. (கக)

செங்கோடைமேவுநின்றென்புலியூர்வெல்க சீர்கள்வெல்க, பங்கொளிர்நல்லருள்வெல்கமன்றூன்றிய பாதம்வெல்க, வங்கொடமைசெங்கரம்வெல்க வெல்கவலர்முகமெய்ப், பொங்கொளிதான் வெல்க வெல்கவெடுத்திடும் பூம்பதமே. (௱)

புலியூரந்தாதி முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்புறுமாலை.

கலிவிருத்தம்.

சுத்தமாநிகழும் பரஞ்சோதியே
முத்தமாநிறை யுஞ்சிவமோனமே
புத்தமாரு ளன்பர்கள்பூதியே
சித்தமாரொரு சிற்சபைத்தெய்வமே. (க)

மேயபொன்னம் பலத்துள்விளங்குறுந்
தூயஞானச் சுடரொளியேயருட்
டாயமர்ந்தபங் காளதயாநிதி
காயமாதி கடந்தொளிர்கர்த்தனே. (உ)

அஞ்செழுத்துணர்ந் தோதியதிகமாய்
விஞ்சிநின்றவர் மேவுவதென்பது
பஞ்சவக்கரப் பைம்படிமேனடஞ்
செஞ்செவேசெய்து காட்டிடுஞ்சீலனே. (௩)

தேகமாலய மாருயிர்சிற்சபை
யேகபோத மிலிர்ந்தமுயலக
னேகவேநடஞ் செய்தறிவித்திடென்
சோகமோகந் தணியச்சுயம்புவே. (௪)

நெஞ்சமார நினைக்கவுனகழ
லஞ்சுரேலென் றருளொடும்வந்துகாட்
கஞ்சமீகுவை கன்றினுக்காவெனப்
பிஞ்சுமாமதி சூடும்பெண்பாகனே. (௫)

கடவுளென்றுனைக் கண்டிடுங்கடைப்படுமிம்
மடமையென்னை வருத்தன்முறைமையோ
படருமாயைக் கதீதபராபர
சுடருஞான சிவானந்தச்சோதியே. (௬)

திண்மைமாயை நிகழ்த்துஞ்செயலினு
லெண்மையாகி யிளைக்கின்றவேழையேற்
குண்மையாக வொருமொழியோதுவை
பெண்மையாதிப் பிரான்சிற்சபேசனே. (௭)

தெய்வமாக்கரு ணைக்கடலேசெழுஞ்
செய்யபாத மனத்துளுஞ்சிந்தியே
னுய்வதொன்றுளா யாடினுறும்பணி
செய்துமுத்தி பெறுவதுதிண்ணமே. (அ)
பித்தனுக்கி யலைவிக்கும்பேய்நெஞ்சே
சுத்தமாக்குஞ் சிவனடித்தொண்டுற
மத்தம்விட்டுத் திரும்புவைமாய்விலிச்
சித்தவின்பம் பெறுகுவைதீர்வையே. (கூ)

சித்தமாகமை யாட்கொளநின்றசீ
ரத்தனார்பதத் தன்புடனிற்றியே
லித்தரைக்க ணுவமையுனக்கிலென்
றெத்தினத்திலுங் கூறுவனென்னெஞ்சே. (ய)

தீர்ந்தமார்க்கந் தெளிவுறச்செப்புகேள்
கூர்ந்தவேல்விழி மாதைக்கூடிடா
தார்ந்தசெஞ்சடை யப்பனடியிணை
சேர்ந்துநிர்ச்சல மாயிருசித்தமே. (கக)

சோதிநாதன் றிருவடித்தூமலர்
நீதியோடு நினைக்கிலைநெஞ்சமே
பீதியாகி புரியும்பெருஞ்சமற்
கியாதியம்புவை கூறுதியென்முனே (கஉ)

அட்டமூர்த்தி செம்பாதமணைந்துநீஇ
முட்டிலாதவ னாகியமுன்னிலைச்
சுட்டொழிந்திடு நன்னலந்தோயலாங்
கட்டமும்மிலை கண்டுகொணெஞ்சமே. (௧௩)

உன்னையன்னிய னென்றுமுலகத்
ளன்னமென்னடை மாதரையாருயி
ரென்னவுமுனச் செய்கின்றதேமலம்
பின்னையென்னிற் பிழையிலைபெற்றனே. (௧௪)

காயமியானெனுஞ் சிந்தையுங்கன்மத்
ளேயகாதலு மாக்குமிருண்மலந்
தேயவேயருள் செய்துசிரத்தினிற்
றூயசேவடி சூட்டுசுயம்புவே. (௧௫)

பாலடுத்த வரைக்கொலியாப்பகர்
கோலநின்கைத் தழறகிக்காறுகொன்
மூலமாமலக் காட்டமுழுமையுங்
காலவக்கினி ருத்திரகர்த்தனே. (௧௬)

சிற்றினங்கள் செறிவுறச்செய்தலும்
பற்றிநின்று குலஞ்சொலப்பண்ணலுஞ்
செற்றகன்மங்க ளேயெனைச்சிறிதே
லற்றவர்க்கரு ளம்பலவாணனே. (௧௭)

பூமலர்த்திருப் பாதம்புகாவணந்
தீமலத்தி னழுத்தல்செருக்கிகழ்
வாமவைக்கு மிடந்தாலார்வினை
காமமுங்கெடச் செய்வைநடேசனே. (௧அ)

ஊறுவெண்பட மீதழுக்கேயென
ஏறுகன்மநெருப்பை யெழிற்சடை
ஏறுகங்கை யவித்திலையீதென்ன
ஏறுவாழ்வுற வேறியவெங்கையே. (௧௯)

தோன்றுகன்ம மூயலகன் றுஞ்சுற
வூன்றுபாத மிதிக்கவொணாதுகொ
லான்றநின்பதத் தன்பொடருச்சனை
தான்றழைத்திடச் சங்கரசம்புவே. (௨௦)

தேகமாதிய வாய்நின்றுதேசிகன்
பாகமாக்கும் பதங்கள்வணங்கயா
னேகினு மியற்றுவதிங்குறீஇ
மோகமாயையென் செய்குவன்மூலனே. (௨௧)

காமரூபங்க ளாகிநலிவுசெய்
வீமமாயைகள் வீழ்வுறச்செய்குதி
தூமலர்க்கழ னம்பியபுன்மையேன்
சேமமேவும் படிக்கருட்செல்வனே. (௨௨)

விரவிலென்னறி வென்னுமுனிவன்மேற்
கறுவுமாயை யெனும்பெருங்காலன்மாய்
வுறவெடுத்த பதத்தினைத்தரு
ளறம்வளர்த்தவள் பங்குறுமையனே. (௨௩)

பித்தனேயெனப் பேசும்வன்றொண்டனார்
வைத்தவெண்ணை முடித்தனைவள்ளலே
சுத்தனேயெனக் கூறியுந்தொண்டன்மேற்
சித்தநீயிரங் காததுசெவ்வையே. (௨௪)

நிந்தியேன்பொய்ச் சுகநினைவாழ்த்திலேன்
வந்தியேன்மலர் கொண்டுன்மலரடி
சிந்தியேனுன்வடிவஞ்சிறுமைசேர்
புந்தியேன்பிழை நீத்தருள்போதனே. (௨௫)

மொழிவதுன்செப முன்னனின்சிந்திப்பென்
றொழில்கணின்றொழில் காணனிற்காண்பதா
நிழல்செய்யுள்ளத் தடைத்திடினீயெற்குன்
கழல்கிடைப்பது திண்ணங்கருத்தனே. (௨௬)

எனதியானென வெண்ணியவென்னுளம்
வினவிலேழ்பிறப் பாகும்வியன்கட
றனிலழுத்துமென் றஞ்சினன்றஞ்சமென்
றுனையடைந்தனன் காத்தருளும்பனே. (௨௭)

இருப்பைக்காந்தம் வலித்திழுத்தாலென
வருஞ்சுயம்பிர காசவடிகளாக்
கருங்கனெஞ்சனை யாட்கொள்கருணைக்குத்
தருங்கைமாறுள தோசிற்சபேசனே. (௨௮)

ஒப்பில்வேதச் சிரத்தொளிருன்பதந்
தப்பிலுப்பென வத்துவிதம்பெறப்
பொற்பினைந்தவ னுக்கிரகம்புரி
மெய்ப்பில்லைவைப்பி லிலங்குறுமீசனே. (௨௯)

ஆமைபோலைந் தடக்கிச்சித்தாகயான்
ஆமைபோலுண் ணினைந்தருள்செய்குவை
ஆமைபோல்வடி வாமச்சுதன்றொழும்
ஆமைபோற்புறத் தாளுமைக்கன்பனே. (௩௰)

வேட்டுவென்றனைக் கன்மவினையினேன்
பூட்டுமெய்ச்சிவ யோகம்புரியும்போ
தாட்டுகின்றதவ் வூழ்தறச்சுட
ரூட்டுகூட னெனச்செய்வையும்பனே. (௩௧)

ஏயவின்னு மிரங்காமையாதினாற்
பேயன்மீதிற் பிழையிருக்கின்றதோ
மேயவன்றொண்டர் முற்சொல்விருப்பமோ
வாய்மலர்ந்துரை யம்பலவாணனே. (௩௨)

பஞ்சாத்திடைப் பட்டவிலங்கெனப்
பஞ்சகோசக் குகையகப்பட்டுத்துன்
பஞ்சகத்துழல் வேன்பெறல்பண்படோ
பஞ்சலர்க்கிடர் தீர்த்தபரமனே. (௧௩)

கங்குலும்பக லுங்கடந்தோர்நிலை
தங்குநிஷ்டை புரிந்ததவர்க்கலா
திங்கிலங்குண்டென் றோடுவர்க்கெட்டிடா
வெங்கும்பூரண மாகியவின்பமே. (௧௪)

குடும்பபாரந்தலைக்கொண்ட கொள்கையா
லிடும்பைகொள்கல மாயினனேயினி
யுடும்பெனப்பற் றறச்செய்தியுன்னன்பு
கெடும்பணைப்பணி தூண்டநிமலனே. (௧௫)

வாயினூற்கின றுகெட்டவாறென
வாயினேன்புவி மீதிலலைவுற்றேன்
கூயினேயெனை யாண்டுகொள்வாய்குணத்
தாயினும்பெரு கன்புறுதந்தையே. (௧௬)

ஊரும்பேரு மிலாநிலையொன்றியான்
ஊரும்பேரு முருவுமொழிக்கநீ
ஊரும்பேரு முருவுங்கொண்டாண்டனை
ஊரும்பேருங் கடந்தொளிரும்பனே. (௧௭)

உணருஞ்சித்தது நீயுணர்விக்குஞ்சித்
திணையில்யாமென வோதினையென்னறி
வணையவின்றுன் னருள்கொண்டணையச்செய்
குணமுடனரு ளம்பலக்கூத்தனே. (௫௮)

கைத்தனின்மணி யின்னெனைக்காட்டியே
மொய்த்திடாணவ மூடத்தழுந்திய
தொத்தியானருட் டூவெளியூடுற
வைத்தல்வேண்டு மகாகயிலாசனே. (௫௯)

நந்தியாதி சிவகணநாதரும்
வந்தியாநிற்க மன்றின்மகிழ்வுட
னந்தியாநிறத் தண்ணல்செயுநடஞ்
சிந்தியாநின்று தாழ்ந்திருசித்தமே. (௬0)

கொன்றைமாமலர் சூடிநடங்கொடு
மன்றின்மேவுஞ் சிவபெருமானடி
யின்றுசிந்தனை செய்வையேலியாவரு
மென்றும்வாழ்த்த விருப்பையிதயமே. (௬௧)

ஒளிருநின்முன் றழுதழுப்புற்றநாய்
புளகிதாங்கம் புரண்டெழுநீர்விழி
தளருநன்னெஞ்ச மாய்நிற்கச்சற்றுநீ
கிளர்கடைக்க ணருள்செய்கிரீசனே. (௬௨)

என்னிணைக்கை யிருகமலங்களு
முன்னியுள்ள மனையுமுகமதிச்
சன்னிதிக்கட் குவியாததென்னசாற்
றின்னிலாவுறுஞ் செஞ்சடையீசனே. (௪௩)

ஏவிற்கல்லை யெறியத்தயைசெய்தாய்
பூவைத்தூவப் பொடித்தனையாதனிற்
காவதைக்கண் டியற்றவறிவிலைக்
கூவியாள்வதுன் பாரங்குணக்குன்றே. (௪௪)

சூத்திரன்கரத் தன்றித்துடிக்குமோ
கூத்துப்பாவைய தென்னவினைகள்கொண்
டார்த்தெனைப்பிடித் தாட்டுவையாதலின்
பூத்தவென்றொழி னின்னதுபுங்கனே. (௪௫)

சருவமுஞ்சிவ மென்னத்தனிமறை
பருவமில்லவ ரல்லவென்பாரதைப்
பொருளதாகக் கருதுறுபோதம்போய்த்
தெருளதாகிடச் செய்வையமலனே. (௪௬)

செறியத்தீபஞ் சிதையுமிருளென
வறிவதாகி நிலைக்கவறிவின்மை
யொறிந்துமின்றெனச் செப்பினையந்நெறி
பொறியிலேனை யச்செய்புராணனே. (௪௭)

சுற்றியைந்த கறங்கெனச் சூழ்சகம்
பற்றியிங்குழல் கின்றவிப்பாழ்மன
மற்றிலங்கு துரியத்தணைவனே
வுற்றினன்கட் கதிரெனவும்பனே. (௪௮)

சகலகேவல மாம்பகல்சாரிரா
வகலநீக்கி யுணர்வினடைவியும்
பகலிராவு மிலங்கிடும்பண்புசெய்
நகலுஞான பயனயனங்களே. (௪௯)

பிரியவென்னை யலைக்கும்பெருங்காம
மெரியுமாறு புரிந்திலையீதென்ன
திரியும்வல்லமைக் காமனைத்தீக்கிடு
மரியதாமெய்ஞ் ஞானவழற்கணே. (௫௦)

கோதிலுண்மையோர் வாக்கியங்கூறுதற்
போதமற்றுறு போதவனனெனும்
பேதமற்றொளி ரும்மெனப்பேசிய
சீதநற்றிரு வாக்கெனுஞ்செல்வமே. (௫௧)

பற்றுடன்புக ழும்விண்ணப்பத்தினைச்
சற்றுமேற்றுக் கொளாவகைதக்கதோ
குற்றநீங்கிய நால்வர்சொலுட்கொண்ட
செற்றநீங்குந் திருச்சிரவங்களே. (௫௨)

மேவுமாதர் விழிநஞ்சடர்ந்துமேற்
றாவிடாதெனைக் காத்தருள்வாய்சற்றுத்
தேவராதி யெவருந்திகழ்ந்துறக்
காவல்செய்திடு நன்னீலகண்டமே. (ருங)

எனக்கியாரு நிகரிலையென்றன்ப
ரினத்தைத்தூடித் தவமதித்தென்மன
வனத்துலாமத மாவையுரித்திடு
சினத்தியானை யுரித்தசெங்கைகளே. (ருச)

வேதமாகம மேவுஞ்சமரச
போதவாசக மென்னுட்பொறித்திடு
வாதமற்றெளி ருந்திருவாசகன்
காதலாவெழு துந்திருக்கைகளே. (ருரு)

நெறியதாக நினைநினைக்கின்றவிச்
சிறியனுள்ளமென் செங்கமலத்தினை
யறியுநீமிதிக் காமையழகிதோ
செறியும்வேதச் சிரத்துச்செம்பாதமே. (ருசா)

மும்மலங்க ளெனும்பகைமூடர்க
டம்மதங்கெடச் சூலந்தாக்காதுகொ
லம்மையாளெப்பவ கொன்றிலனைத்துறுஞ்
செம்மலேகரு ணைப்பெருந்தெய்வமே. (ருஎ)

ஆனையீருரி போர்த்தாடுநீயென
தானுடம்புபோர்த் தாடவொண்ணாதுகொல்
வானம்வாயு நெருப்பறன்மண்ணொடு
பானுவிந்துயி ராகும்படிவனே. (௫அ)

என்னைப்பெண்ணுரு வாகச்செய்யென்கிலை
யீன்பச்சம்பந்த ரென்னவென்புன்புல
னன்புலனாகச் செய்யெனாநாயினேற்
கன்புதந்திலை நீதியென்னையனே. (௫௯)

தெப்பமாக்கல்லைச் செய்யெனக்கூறிலை
யப்பொன்னைப்பொய் யைம்புலமாகின்ற
வொப்பினீரி னழுந்தாமலுள்ளமி
தப்பச்செய்யெனக் கூறினன்சம்புவே. (௬0)

கராவிழுங்கு மதலையைக்கான்றிடப்
பராவுசுந்தரர் பாடற்கிரங்கினை
விராவஞ்ஞானம் விழுங்கறிவைத்தராத்
தராததுந்தயை நீதங்கொல்சம்புவே. (௬௧)

இங்குவைத்த தேடுமென்றுரைக்கவுந்
துங்கநற்பதஞ் சூட்டினைதொண்டர்க்கு
மங்குமென்சிரஞ் சூட்டெனவாழ்த்தியுந்
தங்கநீயரு ளாததென்சாமியே. (௬௨)

கரிமைமாப்பரி யாகநடத்தின
தரியதன்றி யெனையருளாக்குதல்
பெரியதன்றரு ளேணக்கம்பெருக்குநீ
புரியுமின்னெனச் சைவபுராணனே. (௯௩)

வலியப்போய்வாத வூரரையாண்டனை
வலியத்தொண்ட னெனவந்துமாண்டிலா
யலியொடாண்பெண் ணாகிலமுமாகியவ்
வலிகளாதிய வல்லவாமையனே. (௯௪)

ஆர்கல்யாணமென் றேயழைத்தன்பரை
ஆர்கல்யாண மளித்தவர்ஞானமும்
ஆர்செந்நாவுக் கரசின்றுறவுநீ
ஆர்தரப்புரி யேழையர்க்கப்பனே. (௯௫)

நாதராகிய வாரூர்நட்பது
மோதுவாத புரீசர்தம்முள்ளன்பு
நீதமாவெனக் குற்றிடநீநினை
போதமுத்தி யளிக்கும்புராணனே. (௯௬)

நன்மையார்பல நூல்வலர்நல்லவர்
நன்மைஞானி யிலாத்தலநேர்மனந்
தன்வயத்தலை யாதுறச்சாற்றுவாய்
தன்வயத்தவ னாகியசம்புவே. (௯௭)

காயுஞ்செங்கதிர் நீங்கியகண் ணால
காயினேனுன் னருளணையாமலே
மாயையால்வரும் யாக்கைமன்றுதொளிர்
தூயமேனிய னாகுஞ்சுயம்புவே. (௬௮)

பயன்செயேதுபற் றுதிவனோடிடுங்
கயச்சுவான மெனக்கடிதேயலைந்
துயர்ந்தனனுனக் கன்புசெய்யாமலே
யியற்கைஞான முடையவெம்மீசனே. (௬௯)

வெற்றுமண்ணொடுக் குங்கரம்வெட்கவே
பற்றுபாசக் குடும்பபாரஞ்சுமந்
தற்றிளைத்தும் விடுக்குமுணர்விலேன்
முற்றுணர்ந்தவ னாகுமுதல்வனே. (௭௦)

காசநீங்கிய கண்கதிர்கண்டிடு
மாசைநீங்குயி ரண்டனைக்காண்மெனப்
பேசுமுண்மை யுணர்ந்தும்பேயாயினேன்
பாசநீங்கு மியல்பிற்பரமனே. (௭௧)

நதியின்மார்க்க நடந்துகடற்புகுங்
கதிகொணீரெனக் காதனெறிச்சென்று
புதியசென்மம் புகாவகைபோதிப்பாய்
முதியபேருண் மேவியமுத்தனே. (௭௨)

முடிவிலின்னலஞ் ஞானமுகிலினுன்
முடிவில்காலங்கண் மூடிபட்டேனினி
முடிவின்ஞான மருத்துவைமொய்த்தருண்
முடிவிலாற்ற னிறைந்தமுநிவனே. (எங)

வரம்பிலாவெறும் புள்ளினுங்கூழென
வரம்பில்காலமைங் கோசத்துண்மாழ்கினேன்
வரம்பிலின்பத் தினிவைத்துக்காத்தருள்
வரம்பிலின்ப நிறைந்தமகேசனே. (எச)

அரும்பெறற்கொரு யாக்கையைப்பெற்றும்யான்
பருங்கல்லாவற னாங்குளம்பட்டவெம்
மரந்தமக்குமொப் பாயினன்மன்னருள்
சுரந்தளிப்பை யுயிர்க்குத்துணைவனே. (எரு)

இச்சகத்துட் கருடனையெண்ணவே
வைச்சகத்துள் விடங்கெட்டுமாய்தல்போ
னச்சியச்சிவ நாமெனப்பாவிக்க
நிச்சயம்மல நீங்கிடுநெஞ்சமே. (எசா)

பொன்மயக்கிரி சாரும்புன்காக்கையும்
பொன்மயந்தனைப் பூண்டுறுபெற்றிபோற்
சின்மயந்தனைச் சிந்திக்கச்சிந்திக்கச்
சின்மயம்பெறு வாயுண்மைசித்தமே. (எஎ)

கண்ணிலாதவர் செம்பொருள்காண்பரோ
லண்ணலார்வடி வைச்சிந்தியாதவ
ருண்மையாகிய முத்தியுறுவரோ
திண்மையாகிய வென்றுணைச்சித்தமே. (எஅ)

வெய்யகர்ம வெகுளிமயக்கமு
நையநின்னரு ளாட்டம்புரிந்தரு
ளைய்வனுண்மை யுரைத்தனன்சிற்சபைச்
சைவஞான நடம்புரிசம்புவே. (எகூ)

அறிவெனுந்தனு வாங்கியருளதா
மெறியுமம்புகொண் டேய்விடயங்களாஞ்
செறியுங்கானஞ் சுழலுஞ்சிறுமன
மறியைக்கொல்வதென் றேழையன்வள்ளலே. (அ0)

கடசலத்தினைப் பற்றிநற்கங்கைதோய்ந்
திடல்விடுப்பவ னென்னச்சரியாதிப்
படரமூழ்ந்திமெய்ஞ் ஞானப்பகத்தையான்
விடலிலாவணங் காத்தருண்மெய்யனே. (அக)

நேசித்தைந்தெழுத் துள்ளிநெஞ்சமு
மாசிலாத்துதி சொல்வதில்வாக்கதுந்
தேசிகன்பணி செய்வதிறேகமும்
மீசுவர்க்கட லொக்கும்விடங்கனே. (அஉ)

வாளிலங்குமெய்ஞ் ஞானமதகரி
தாளிருத்திச் சரித்தலிலுள்ளமு
மீளியக்கம் விபூதியிலங்கமுங்
கோளிலாப்பொறி யொக்குங்குணக்குன்றே. (௮௩)

நலமொடையமிட் டுண்டிலனுனிலத்
துலவுமன்பர்க்கொன் றீந்திலனேங்கறும்
பலமிலாமர மொத்தனன்பாவியேன்
பொலம்பொறுத்தருள் சைவபுராணனே. (௮௪)

சுடர்த்தஞானச் சுருதிகளோதியுங்
குடத்துத்தீபத்தின் கொள்கையதாகினேன்
றடத்திலுச்சிநற் றீபத்தின்றன்மையாக்
கிடத்திநல்லறி வோங்கச்செய்சித்தனே. (௮௫)

குருப்பிரான்பதங் கூடிக்கிடப்பனோ
விருக்குமெய்ப்பொரு ளெய்தப்பெறுவனோ
வருட்கணன்பர்க் கடிமையதாவனோ
மருட்கணேற்குரை கூறுமகேசனே (௮௬)

பாசமாமுப்பத் தாறும்பறிப்பனோ
தேசனைக்கொண் டெனைத்தெரிகிற்பனோ
நேசவுன்பதத் தன்புடனிற்பனோ
பேசுவாய்நற் பெருஞ்சிற்சபேசனே (௮௭)

பஞ்சகோசப் பகையையொழிப்பனே
மிஞ்சுசாக்கிய தாகமிளிர்வனே
விஞ்சுநின்னில் விரவிக்களிப்பனே
செஞ்செவேயுமா சிற்சபைச்செல்வனே (௮௮)

பாம்புக்குப்பசுப் பாலளித்தாங்குட
லோம்பிநின்றிங் குழன்றலைந்துற்றியான்
சாம்பினேனோர் சகாயமுங்கண்டிலேன்
றூம்பதந்தைக் கொடுப்பைபுராணனே. (௮௯)

அறிவுமூடறி யாமையுமாக்குறுஞ்
செறியுமாயையஞ் ஞானமுந்தேய்ந்திட
நறியதாம்பத்தி ஞானமுநல்கிமெய்ப்
பிறிவின்முத்தி யருள்பொற்பினுகனே. (௯௦)

நச்சுநாம முருவநழுகவுஞ்
சச்சிதானந்த மாகச்சருவமு
மிச்சடற்கினித் தோற்றவுநீயிரங்
கெச்சடச்சித்து மாத்திகழீசனே. (௯௧)

சாக்கிராதி யவத்தைகடாண்டியா
னேக்கிடாதுனை நோக்குந்துணையமா
வாக்கியம்புகல் வாய்வளரன்பர்தம்
பாக்கியப்பொரு ளாகும்பரமனே. (௯௨)

வள்ளலைப்பர மேசனைவன்கழு
முள்ளனைச்சங் கரன்றனைமூதருள்
வெள்ளனைக்கரு தாதலைவீணனா
யுள்ளக்கம்பிக்குங் கம்பிக்குமுள்ளமே. (௧௩)

அனைத்துமாகு மமலனைச்சம்புவைப்
புனற்சடாடவி யானைப்புராணனை
மனத்துள்வைத்துன லின்றியவம்பனா
நினைக்கவஞ்சுவ வஞ்சுவநெஞ்சமே. (௧௪)

ஆணவாதிப் பகைஞனையம்பல
வாணனைப்பணிப் பூணனைவாரிநஞ்
சூணனைக்கண் டுவப்பிலத்துட்டனாக்
காணக்கூசுவ கூசுவகண்களே. (௧௫)

பூரணன்றனைப் புண்ணியநீற்றனைக்
காரணன்றனை மாமணிகண்டனை
யாரனைப்பணி யாதவசடனாச்
சேரக்குற்சிக்குங் குற்சிக்குந்தேகமே. (௧௬)

நினைப்புட்டோன்று நிகிலப்பவஞ்சமர்
நினைப்புஞானத் துதித்துநிகழ்வதால்
நினைப்புஞானத் தொடுங்கிடநீயருள்
நினைப்புக்கப்புற நிற்குநிமலனே. (௧௭)

அரித்துப்பொன்னெடுக் கும்மரிப்பாளன்போல்
விரித்தவாறத் துவாக்களைவீழ்த்தியே
பரித்தெடுத்தெனைக் குஞ்சிதபாதத்துட்
டரித்திருக்கவைப் பாய்சிற்சபேசனே. (௯௮)

கல்லெறிந்துங் கரமெறியானென
வல்லற்பாச மகற்றியஞானம்யான்
புல்லநல்லருள் செய்குவைபுங்கமாந்
தில்லைமன்று ணடம்புரிசிலனே. (௯௯)

தனையன்கையினி லோர்பொருடந்துமுன்
பினையிரந்ததைப் பெற்றிடுந்தந்தைபோல்
வினையுடம்புமுற் றந்துபின்வாங்கநீ
புனையுமூவுருக் கொண்டனைபோதனே. (௧௦௦)

அன்புறுமாலை முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதுரை-சொக்கலிங்கம்.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இருக்குமுதலெக்கலையு முற்றவுணர் வுற்றறிவி ருக்குமமரர்க்குமிக்க, விடக்குசெய்தைத்தியர் வசித் துறவுழித்தரு மிளைத்திளையுவர்க்கடலது, முருக்கு மகிரிப்புற முறத்திரியருக்கனொ டுடுப்பதிசெலப்பதி விடா, அத்துங்கமத்தப்ர மத்தப்ரசித்தத்வ முறுவிங் த்ய பருவிங்கமும், பெருக்குமலயத்துளவகத்தியரட க்கடல் பெறக்கிர்பைகொடுக்கும்ப்ரபு,பீஷணமில்வி க்ஞதா போஷணவலிக்ஞதா பேஷணதயாபூஷணா, மருக்குவிசுபத்மசரணப்ரசாதம்பிரியர் வாழப்ரசா திப்பவா, மறைநற்கலிங்கமிவர் நிறைகைப்புலிங்க வெரி வளர்சொக்கலிங்கசிவமே. (க)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சச்சிதானந்தம்.

ஷை விருத்தம்.

நிற்பந்தநிக்ரக நிராமயநிரஞ்சன நிராகிர்தம்பரி பூரண, நிரதிசயநிஷ்களம் பரமார்த்தமுக்தமய நிஷ்

கம்பநீதமதுலஞ், சிற்பரமசங்கநிர்க் குணநிராலம்ப
ஞ்சிதாகாசநிகர்வவசனு, நீதம்விபுபோதமமிதம்பர
மசாந்தந் திருக்குநிமலஞ்சத்திய, மூற்பவவிமோசன
ங் கைவல்யரஞ்சித முதாசினஙிகிர்பாவிலாச. மூக்கு
ஷ்டமட்சர மகோசரநிதானஞ்ச யுசிதம்ப்ரமேயரகி
தந், தற்பதஞ்சர்வசாதிஷ்டானமென்றுவே தாகமா
திகள்புகன்ற, தத்துவானந்தபர நித்தியானந்தசுர ச
ச்சிதானந்த சிவமே. (க)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சரத்திநம்.

ஷை விருத்தம்.

அருண்மிகவளிக்குஞ் சனகராதியர்க்குமறிவரு
மௌனமூந்தெரிக்கு, மாருரார்வியக்கும் பரவையை
மணக்கு மங்கமோடெதிர்வரநயக்குஞ், சருவமூமதி
க்குங் கங்கைமேற்பாக்குஞ் சாம்பவியமூகிளிற்குளிக்
குந், தருமனைக்கறுக்குங் கிடிப்பறழ்க்குணக்குஞ் சா
ர்தரும்பசியகற்றுவிக்கு, மருவுமன்பிறுக்குங் கண்
ணப்பர்விழிக்கும் வானவர்துயர்க்குநீர் தளிக்கு, ம
லர்க்கணை தூக்கு மதன்றனையெரிக்கும் வருங்குமர

ளைக்கண்டுகளிக்குந், திருவிழிக்கிருக்கும் பெருமை யையுரைக்குந் திறமுண்டோ சேடனுதியர்க்குந், திங் களுமெடுக்குங் கங்கையுமடுக்குஞ் செஞ்சடைமுடிக் குஞ் சங்கரனே. (க)

இருமறைகளுக்கு மருங்கலைமுடைக்கு மியற் பொருண் முநிவருக்கிசைக்கு, மேதிலர்வசிக்கும் புர ம்படநகைக்கு மிதமுடன்றூதுரை தொடுக்கு, திரு மலைமிணைக்குங் கங்கையுட்குணக்கு நீங்குறவினிய சொற்கிளக்கு. நீல்விடங்குடிக்குங் கண்ணைப்பர்ப டைக்குநெடும்பன்றியூனினைக்கறிக்குந், தருமியென் பவர்க்குஞ் சுந்தரர்தமக்குந் தமிழ்க்கவியதன்முதல் கொடுக்குந், தவறுறுமதிக்கு மார்க்கண்டமுனிக்குந் தண்கலைவயதீ ரெட்டளிக்குந், திருநல்வாய்க்கிருக்கு ம் பெருமையையுரைக்குந் திறமுண்டோசேடனுதிய ர்க்குந், திங்களுமெடுக்குங் கங்கையுமடுக்குஞ்செஞ் சடைமுடிக்குஞ் சங்கரனே. (உ)

உருக்கதிரெறிக்கு மணிக்குலஞ்சிறக்கு முரகரு ண்டலங்களைத் தரிக்கு, முப்பினைவிளைக்குங்கிளிமொ ழிப்பணிக்கு முமைசொன்மாதுரநெறி நடக்கும், ப ருப்பதங்கிர்க்கு மசுரரையழிக்கும் பாலன்போதனை

னையுட் செறிக்கும், பாணனிசைக்குஞ் சாமவோ
த்தொலிக்கும் பரிவுடனிடமது கொடுக்குந், தருக்க
ரைச்செயிக்கு நால்வர்களிசைக்குஞ் சத்துநிகளைச்சி
ர வணிக்குந், தக்கன்சொல்வெறுக்கு முறைமையுட்
படிக்குந் தாழ்த்திடாதுளங் களிக்குந், திருச்செவி
க்கிருக்கும் பெருமையையுரைக்குந் திறமுண்டோ
சேடனுதியர்க்குந், திங்களுமெடுக்குங் கங்கையுமடு
க்குஞ் செஞ்சடைமுடிக்குஞ் சங்கரனே. (௫)

கருணவையையுரிக்குங் கிரிதனை வளைக்குமிரும்பை
ப்பொற்கங்கணந்தரிக்கு, மெரிமழுப்பொறுக்கு மம
ருமதிக்கு மிணமணிசெழியற்குப் புரக்கு, மருவுமங்
கையர்க்கும் வளைகளைத்தொடுக்கு மதுரையிற்செ
ய்யகோல் பிடிக்கு, மால்வரையசைக்கு மிராவணன்
றனைக்கும் வாளொடுசிவலிங்கங் கொடுக்கு, மருளரித
னக்குந் திகிரியைப்பயக்கு மருங்கல்லானைக்குமிக் க
ளிக்கு,மயன்சிரங்குறைக்கு மீன்வலைவிடுக்கு மம்மை
யையன்புடனணைக்குந், திருவத்தத்திருக்கும் பெரு
மையையுரைக்குந் திறமுண்டோசேடனுதியர்க்குந்,
திங்களுமெடுக்குங் கங்கையுமடுக்குஞ்செஞ்சடைமு
டிக்குஞ் சங்கரனே. (௬)

ஒருமறைவசிக்குந் தலைருளந்தரிக்கு முந்திநூத்த வன்விழிசுமக்கு, முயர்ந்தபொன்றளிர்க்கு மம்பலநடிக்கு முமைவிழிக்கானந்தம்விளைக்கு, மருவனங்களுக்கும் பரவைதன்மனைக்குமரும்பிள்ளைக்கறிக்குந்தாளடைக்கு, மாதனைந்தொடுக்கு முயலகனெடுக்கு மாக்கன்றன்சிரங்களைமெரிக்குந், தருமனையுதைக்குந் தெருவினைமிதிக்குஞ் சண்டிகைத்தருக்கினைச்சிதைக்குஞ், சயிந்தவமுடுக்கு முயிர்மலங்கெடுக்குஞ் சாந்தகேவலத்துறவிடுக்குந், திருவடிக்கிருக்கும் பெருமையையுரைக்குந் திறமுண்டோசேடனுதியர்க்குந், திங்களுமெடுக்குங் கங்கையுமடுக்குஞ் செஞ்சடைமுடிக்குஞ் சங்கரனே. (ரு)

பஞ்சரத்தினம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வல்லைப்பதிகம்.

ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

மூலம்வளரின்பசங்க ஞானமயசம்புலிங்கமோனமெய்சிரம்பரங்கம்-பரிதூக,மோசனசலந்திறங்கமேகமதுலம்பரங்கு மோகரநிரந்தரங்கொள்-சிவசோதி,

மாலகலநின்பதங்க ளாருயிரடைந்திலங்க மாகவவு டம்பிணங்கி-யுளவாக, மாகபுவனங்களங்க மாதியரு ளுங்கணங்கள் வாழ்கயிலையங்கிணங்கு-சகநாதா, வா லமைதொழும்பினங்கள் வேதமொடுதந்திரங்கண்மா லுரவெனுங்களன்க-ணிறைவாக, வானன்முழவங்க றங்க வீணைசமூகந்தழங்க வாரணமடர்ந்திலங்க-மகி ழ்வாகித், தாலநிகர்குஞ்சளங்கொலை மாமலைமடங் தைகண்கள் சார்சுகமருந்தமண்டு-மருண்மேவித்,தா திமிதநிங்கணந்தை தாதிமிதநிங்கணந்தை தாவென நடங்கனிந்த பெருமானே. (க)

புத்தமுதாருலகத்தவர்க்குமு கத்தவர்கீழுலகத் தவர்க்குமை யொத்தியமூவர்பலத்திறுக்குமெ- யழி யாது,பொத்தறுமாவரமுற்றனைத்தியர் புற்கலமாரு றமொய்த்தழித்திடு பொற்பமையாறுமுகத்தவர்க் கொரு-சுபிதாவே, வித்தகவாதபுரித்தவர்க்குள சித் தமதார்மலமுற்றுமக்கணம் விட்டிட்ஞானமுறைத்து மற்றவர்-முடிமீது, மெய்ப்புறுபாதமமைத்தயிக்கிய முற்றிடமாகிர்பைவைத்தவற்புதமெய்க்கருணைகாசுத் தவக்கம-துடையோனே, மூத்தமதோடுதெரித்தவர்க் குள டுத்தெழுபாவமகற்றுநற்பொடி, மூச்சியுமேனு

மணிக்கணத்திர-ளணிவோனே,முப்புரிநூலவர்மு
சகத்திர மத்திணிலொருருவுற்றவுத்தம முத்திர
யபுத்தநித்திய-மறையோனே, சத்தலர்தேவரிறைத்
டப்பெரு மத்தளமாயடித்திடச்சல சத்தவர்தா
கொடித்திடக்கணிர்-கணிராகச்,சத்தமெய்வேதம்வி
த்திடக்குற டத்திமிதோமெனமுற்றிடத்திகு தை
திமிதாமெனநட்டமிக்குறு-பெருமானே. (உ

மணிசேர்ந்தவரிந்தமனாடிடமகிதாங்குமனந்த
னாடிட மறையோர்ந்தமரந்தனனாடிட-மகிழ்வாகி,
டிவாழ்ந்துகணிந்திரனாடிட வமுதாய்ந்துணுமந்தர
டிட வதிகாந்திகொள்சந்திரனாடிட-விருளோட,
ணிலார்ந்திடுசெங்கதிராடிட முனிவோய்ந்திடிவிங்
களாடிட விகதீர்ந்திடுதொண்டர்களாடிட-வினையே
ட, வியசோங்குமருந்தவராடிட வருள்வேங்கைப
ஞ்சலியாடிட விவண்மாந்தர்களெங்கணுமாடிட -
ணர்வாகி, விணிலார்ந்திடுகந்தர்வராடிட மயிலூர்ந்தி
டுநங்குகனாடிட விறல்சேர்ந்திடுமைங்கரனாடிட-நிக
வாகி, மினலோங்கிடுசெஞ்சடையாடிட மருவாய்
திடுதொங்கல்களாடிட மிளிர்வேய்ந்திடுகுண்டலமா
டிட - விருபாலு,மணிசேர்ந்தகைவிண்டதளாடிட

ரவாம்பணிகங்கணமாட வடறேங்கரிணங்குளிரா
டட- வுடனுக, வழைதோன்றிடுவென்றுடியாட ம
றையான்றெழிறுன்றரியாட வடியூன்றியிமன்றினி
லாடிடு-பெருமானே. (௩.)

திதியடைந்திடு மறிவுடன்கலை புணாதடங்கொ
டு மிசவணக்கிடு திடமுறைந்துள வளவளையங்கையி
னதனுலே, சிமயவெண்கிரி யமைவுறும்படி புரியு
மைங்கர னருளெனும்படி செழிமதஞ்சொறி கரிமுக
ன்றனை - யருள்வோனே, விதிசெயந்தனன் வெளிநு
ழைந்துடல் கரியசெங்கண னுகமகழ்ந்தெழில் விர
வுசெஞ்சிரமடிதொடர்ந்துமெ-யறியாது, வெருவுறும்
படி பகபகென்றெழு மருணவங்கியெ னுருவமன்று
று விமலசங்கர சிவசிதம்பர - கனவானே, மகிநிறை
ந்துள சனகர்முந்துறு மடியரன்றெளி துணரவின்
பொருண் மருவுதென்றிசை முகபடைந்தரு - டரு
வோனே, வலியவண்டரை யுமதிவென்றிகொ ளலரி
லைங்கணை மதனெரிந்திட மனமுனிந்தனல் விழிதி
றந்திடு - முதலோனே, அதிகரஞ்சித கயிலையங்கிரி
யதனிலங்கரி தலையணைந்துறு மகிலவண்டமு மிலகு
றும்படி - புரிவோனே, யரவதாந்துமி கணகவொண்

றிட வணிசிலம்பது கலகலென்றிட வரியமன்றினி னடமுயன்றிடு - பெருமானே. (ச)

அரவமருவு சுருதிமிருதி முதலவளவில் கலைக ளவையு மறையுமுடிவி னரியவுரைக- ளவையாலு மகிலமருவு மொலிகொள்பரிச முருவமிரத மண மென்விடய மவையில்விளரி பொருதுமிகய - மதனு லும், பரமசொருப முணர்தலருமை யருமையருமை யெனவறிவுசெய் பரமவுரைகள் புகலுமிலகு - குரு நாதா, பரவுமணமு நறவுமுடைய கனகமுளரி மலர் கணிகர்செய் பதமதினிர மனைசிறுவில் - கொடி யேனை, விரவுகருவி லுழையுநெறிக ளறமெய்ந்நல வுணர்வினடையில் விரைவில்விரவு மதுடனடைய விதபோது, விரைசெயலர்மொய் குழல்கொளுமை யொடடியர்குழுவு மருவமழவு விடையிலருளி னடி மைகொளமுன் - வருவாயே, தாணியவரு மமரரொ வரு முரகர்கணமு மரியவெணம சலமதுறவ லெளி தினணைய - மகிழ்வோடுந், தருகுதகண திமிதெய் செகண செகுகுதகண வெனவிரணிய சபையினட ன மிகவருளிய - பெருமானே. (ரு)

தெருட்டுமென்குறு மிர்தமெனவுடனுறை பிரட்டிணங்கிடுமிர்தகுணமுளவொரு திருட்டசந்திகழ்திர்டமதிலடியனை - வசமாடித், திறக்குரம்பைவிகிர்தமெனவறிபவர் பொறுக்குமின்பவமிர்தமனமுடையவர் திருக்கணந்தனைமிர்தியினுமுறைவறும் -வகைமாடி, மருட்டுமங்கையர்மிர்கதரவடமுதலிருக்குமன்புளமிர்கமதபரிபள மருக்குநம்பைகணிர்மதமுறவுமிமிர்-முலைமேலு, மதர்க்குமைந்தர்கள்சர்வமயலுறவலல் கருக்குமஞ்சனமிர்துவினில்வளைகொடு மயக்குவன் குணமிர்தமதையிகழ்செயும் - விழிமேலு, மிருட்டு மங்கசன்மிர்கமரவளைபுக விரட்டுமங்குல்கொள்கர்வமதுபடமிக விருட்டியந்தசுகிர்தமலர்தகரமொய் - குழன்மேலு, மிடைக்குவந்திடுமிர்தமெனுமூளைதனை நிகர்த்தலம்பியகிர்தசொபமடையுய ரிதச்சிலம்பணி கிர்தமுறுமனைமல - ரடிமேலும், வெருட்டுகங்குலு நிர்மலவெலதுமற முடிக்கதின்றிறமிர்தியுறவுணர்வினை விளக்குமின்பசுகிர்த திருவடிதர- வருவாயே, விடக்கதொன்றிடுமிர்தமுயலகன்வெரிக் வெடிக்கவின் றவிர்கிரிதரிகடவென மிளிர்க்குமன்றமர்கிர்பையுடனடமிடு - பெருமானே.

(சா)

சிங்கத்திசையிற் சிங்கத்தனையிற் சிங்கப்பதி
யொத்-திடுகாலன், சிங்கற்செயுமைச் சிங்கிக்கழு
ட் சிங்கற்றொடர்பற் - றிடவேதக், கங்கைத்தலறங்
கங்கைப்படவெற் கங்கைக்கனியிற் - செறிநாளுங்,
கங்கைத்துனமக் கங்கைப்பெறுமெய்க் கங்கைச்சக
ளத் - தியொடேவா, தங்கச்சிலையைத் தங்கைத்தல
னிற் றங்கக்கொடுநற் - றடமான, தங்கப்புறமுற் ற
ங்கப்புரமொய்த் தங்கிக்கிளையிட்-டிடுவோனே, சங்க
க்கடலைச் சங்கக்கடையச் சங்கக்கனைகைத் தலர்தாழ்
நற், சங்கத்தலசிற் சங்கத்துயிரிற் சங்கச்சபையுட்
பெருமானே. (எ)

கருப்பங்குன் றிரத்தந்தங் குருப்பந்துன் கரு
ப்பந்தங் கரிப்புண்டங் குரித்தங்கங் - கிளர்வாகித்,
தழைக்குஞ் செந்தழற்குந்தின் டழைக்கும்பின் புரை
க்குந்தொந் தனைக்குந்தங் கினைத்தும்பின்-புறமாகிக்,
கருக்கந்தம் பரக்கும்பைஞ் சுதைக்கொண்டுங் கு
ணக்கென்றுங் குடக்கென்றுஞ் சொலிக்கொண்டும் -
விளையாடிக், குணிக்கும்பைங் கலைக்குஞ்செங் கழற்
கும்பின் பெலைக்கும்பொன் குவித்தங்கம் படித்து
நசந் - தனமாடிக், கருத்துன்றுங் கடற்கொன்றுஞ்

செவிக்குஞ்சென் றலைக்குங்கண் கவித்தென்றுஞ்
செருக்குஞ்செங் - திருமாலூர், கவிழ்கண்டும் பிணைச்
சென்றும் பணிக்கென்றும் பொருட்கென்றுங் கரு
த்தங்கள் துடித்தெங்குந்-தினமோடுந், திருக்குங்கொ
ண் டடிக்கஞ்சம் புகத்தஞ்சஞ் சிறப்புந்துன் றிருக்க
ண்கொண் டெனைக்கண்டின் - பொருளோது, திருத்
தொண்டன் பருக்குந்துன் பறுக்குந்தண் புலிக்குங்
கஞ் சகிக்குங்கண் கொடுக்குஞ்செம் - பெருமானே.

கோகனகனுக்குங் காணறநிவக்குங் கோடிரமு
டிக்கு - முடியோனே, கோமதனெரிக்கு மோனமறி
விக்குங் கோதிருளழிக்கும் - விழியோனே, யாகமம
றைக்கும் வேதமுனிவர்க்கு மார்பொருளுரைக்குஞ்
சிறுவோனே, யாறுமுகர்சொற்கு நால்வர்கடிறிக்கு
மாவலோடெதிர்க்குஞ் - செவியோனே, மேகநிறனு
க்கு மாவளைகொடுக்கும் வேலனைபெடுக்குங் - கர
வோனே, வேழவுரிமொய்க்கும் பூதியையவரிக்குமே
ன்மணிநிறைக்கு - முருவோனே, பாகம்வருவிக்கு
ஞானமதளிக்கும் பாடென்முடிநிற்குங்-கழலோனே,
டாய்பணியனுக்கு நாடறவிருக்கும் பாதமதெடுக்கு
ம் - பெருமானே. (௬௰)

பொத்தன்மெத்த முற்றியுற்ற சுத்தசித்த மற்ற
வப்பின் புற்புதத்தை யொப்புரைக்கு - முருவானை,
புக்கசித்த முட்கொளிப் பிணத்திலெத் தினத்தும்
வைத்த புத்தியைத் தவிர்த்துமுக்த - வறிவோரே,வி
க்கைசுத்தசுத்தமற்ற தத்துவத்திலுற்பவத்தின் வி
த்துவைத் தெரித்ததற்கு- மிசையானை, மித்தையற்ற
சுத்தசித் தெனைத்துலக்கியெப்புறத்து மிக்களித்தசி
ம்பரைக்கு- ளினிதாக,வைத்திளைப் பகற்றியப் புறத்
திருக்கு முத்தபுத் தவத்துமெய்ச்சுகத்தமுத்தி- யடி
யனு, மைப்பொறுத்துமிக்கமத்த சித்தனுற்றமத்தக
த்தின் மட்புசித்தசக்கிரிக்க - லுணராத,சித்திரச்சு
வைப்பதத்தை வைச்சுவற்புலத்தொடற் புசித்தகொ
த்தெனக்கைபற்று - மருளோனே, சித்திதித்திகத்த
சித்தி தித்தித்தெனத்தளித்த சிற்சபைக்களிர்த்
தளித்த - பெருமானே. (௧0)

வண்ணப்பதிகம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

௬ சம்புலிங்கம்.

சந்தமிகுமம்புயங்கட் குறழ்வாகித் தங்குமுனை
சம்பதங்கட் குறலானை, கந்தமலர்கொண்டு சிந்தித்

தெழலான கங்குல்பகலும்பரிந்தத்தமதாலே, மந்தி ரமுடன்சொரிந்திட் டணேவேனோ மங்களகரங்கொ ளும்பொற் பொதுவோனே, சுந்தரமிலங்குமங்கட்பு கழோனே துங்கசிவசப்புலிங்கப் பெருமானே. (க)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷ அருணசலம்.

நினைவுறமுத்திசெ யருணையினற்புத நிதியருள் சக்கரனே, வினையறுமுத்தர்க ளகமதுபற்றிய விம லவைவயக்கரனே, புனையடியர்க்கடு முமலமறுத்திடு பொடியணிபுற்கலனே, முனைமொயுருத்திர மணி கொளிரத்தின முடியரவக்கலனே. (க)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சகம்.

சந்தப்பாவினம்.

அமர்பொதுமேவியோகஞானாடக மருளிய தேவதேவபாவநாசக, குமரனேயேவிமானமேறுசூர ன்வன் குலமொடுமோளவானமாள்செய்போகிக, வி

மையவர்மோதமோடுவாழவேயரு ளெழில்கொளும்
வேதமோதுவாயனேயரு, ளுமையொருபாக மாமு
லோகநாயக வுசிதநுமோணமாலை சூடுமீசனே. (௧)

திகழ்திருமார்பனேடுபோதுவாழ்விதி திருவுறு
தேவர்வேத மாகமாதிகள், புகழ்சுசஞானரூப தேவ
நாயக புனிதமுறைறநேறுமீசனேவ, நிகழ்மதமாவி
ன்மைதை யேறுமேனிய நினைபவர்போதமேவஞான
நீதியை, யிகழ்வறவோதியாளும் யோகநாயக வென
துளம் வாழுவாழுமேகநாதனே. (௨)

விகசிதமாசரோச நேர்கொடாவினில் விரவிய
வாசையானதே விடாதென, தகமுறநீயுளேயுனிச
னேனுய வகமறுஞானயோகர்சூழவேமிகு, சுகநட
மேபொநாளுமாடுவோயனி தொடரலர்தாமமாலைசூடு
வோய்தொழ, விகபரபோகம்வீடுமீயுவோய்நல மி
சைகயிலாசவாசனேமகேசனே. (௩)

கயலெனமேவு காதுமீதுலாவிய கவின்விழிமா
தராசைவாரிவீழ்வுட, னயர்வதுசேர்வுருதவாறுநீதி
யிலனுகலிலேலைழநாளும்வாழவேயுறு, தயவருள்
வாய்கணுதிபாபணுடவி தழைவுறுநாகநூஷணு பரா

யரா, வுயர்வொடுசாமம்வேறிலேகனேசிவ முறு
பொருளானஞானமோதுதேவனே. (௪)

மனமிகுலோபமான மாதிமாய்வுறும் வகைபுரி
நேசமோடு கூடியேபுதிர், கனியெனநாஞூநாவுபாட
வேயருள்கனைதருபாவின்மாலைபாதமீதினி, லினிமை
யதாகநாடிநீகொள்வாயர வெழினதிதாமமேவி வாழு
நீள்சடை, மிலைவிடுசேகராகபாலயாகன மிளிர்பொ
ருவாடுஞானவேதநாதனே. (௫)

பஞ்சகம் - முற்றிற்று.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

௬ கவிசங்கரம்.

மறைமுடிந்திடமுறைக்கிடுபெருந்தலைவிடைய
மணவறம்புரிவுறுங்கருணையக்கடலினே
யுறைபெரும்புவனமும்பதிகளும்பலைசெய
வுயர்வெழுங்கனபொனம்பலநடம்பயிலுவோய்
சுறைமிகுக்களமுறும்பரமசங்கரவினை
கலவிடுங்கமலவந்தணனுடன்கரியவ
னறைநெடுங்ககனமண்டுருவியுங்கதிர்விழி
யுறிதரும்படிதவிர்ந்திடவளர்ந்தவரனே. (௧)

விண்டலங்கடங்கிடங்க ளென்றுகொண்டுவி ண்டிலா, வண்டரும்பயங்கரங் கொளன்றுநஞ்சமு ண்டவா, வெண்டுலங்குசெம்புயங் கொடென்கணி ன்றபண்டனே, தொண்டர்வந்துவந்தனஞ்செய்து ங்கமண்டு நம்பனே.

(உ)

சந்தனகுங்குமங்கள்புழுககில் சந்ததமங்காங் கொடுடலது, கந்தமிகுந்துதங்கவணிவொடு கந்தர மங்கமண்டுகருமைய, குந்தளவங்கொணங்கைகலவி யென் குண்டுபொருந்துழுந்தி முழுகினே, ஞய்ந்தி டமின்பதங்கடருகுதி யுந்தியதுந்திநின்றதலையனே.

நிலைமைச்சால்பதுமேவிய ஞானிறையத்தானரு ண்மாதவங், குலையப்பாவியுளேயுறை கொடுமைக் கோபமதாமழு, ஞெலையச்சீதளமேறிய துணைமெய் ப்பாதகுகோதகங், தலைவைத்தேயருள்வாயமர் சம பத்தானுவதீதனே.

(ச)

கலையைவிரித்தேயறியுமுளத்தார் கருதுமலர்த் தாளொன துமனத்தே, நிலைகொளவைத்தேயருளுநிச ம்றேநிகழும்வனச்சுகாகுருளைக்கேய், முலையமுதிட் டேவளர்வுறவைத்தோய் முதிருகனித்தேனெனவு ருசித்தே, மலைவிலகத்தாரறிவிலிருப்போய் மலம தொசித்தேயிலகிடுசித்தே.

(ரு)

காகமொருவிழிமேவிநாடவேசெய் காரணிகர் வுறமேனிமாயனார்கட், கோகனகமலர்தூவுபாதமே யிக் கோளதுறுமடியேனொநாளுமேவிச், சோகமற வருள்வாய சோகனைசெஞ் சோதிமயகுருவான ஞானநாத, வேகநதியணிசேகராமகேச வேதமுதலெ னுநீதபோதகேவே. (௬)

நித்தியவேதங்களை வாசியாவே நிற்புறுபார் துங்கமூர்தேரதாவே, பைத்திடுசிரங்கணீள்பாணமா வேபறறியுளாகங்கணோர்வாகவேமூன், றுற்றிடுசோ மங்கனீருடுவோனே யொப்பறுநாகங்கடாராகமேலே, முற்றிடுமாதங்கநேர்மேனியானே முத்தியிலேதங் கும் வாழ்வேகல்காயே. (௭)

பத்தர்சித்தர்களுநாளுமறவாதுகனிவார் பத்தி சித்தமதின்மேவியுறு பூசைபுரியு, நித்தவந்துவெனு ஞானவுருவானபரனே நிஷ்களத்துவமதேறுமொரு மோனகுணனே, மத்தமெத்தவுறிராவணனைவாதை புரியு மட்டுமிக்கொழுகு மாமலர்கணேருமடிகண, நத் தமுற்றவறியாமையது மாடலுறவே நத்துமெற்கரு டியோகபத மேவுசிவனே. (அ)

இடைதளாட வெழுமாமலைக ளேய்முலைகளாற்,
றொடையுலாவுகுழலாலுணர்வு மாறொடர்புடன், க
டையதாகும்வனமேபுரியுமாதர்கழுதென், றடைவ
தானவறிவேயுரூறவாள்வையரனே. (௯)

நிகிலவுலகமுமுனமுன்வழிபடு நெறிகொள்கரி
யதன் முகனையசுரர்க,ளகலவயில்விடு முருகையருளி
ந லறமதிலகுற வருளுமலையுந்,திகழுமயிலெனு மு
ருவொடளவறு செழுமைநறுமலர் கொடுகனிவதுட
ன்,சுகுணவடியவ ரெனுமலனியவை தொடருமடிம
லர்தொழுதபெரியனே. (௧௦)

காமவிகாரக்கொடுமைப்பேயைக் கண்டேதண்
டித்தெக், காலுநிராசைப்புலியிற்சேரக் கண்டாடங்
துய்ப்பாய், நாமனுஞைவைப்பெறுபைச்சோகப் பொ
ங்கேதயென்றுற்று, நாடவுருபத்தனுவைப்போதக் கு
ன்றேயென்றற்கீ, பாமனுநாவுக்கரசைக்கூவிப் பண்
டேவிண்டிற்ற, பார்வையுநாடற் கருமைச்சீர்மைப்
பைந்தாடந்திட்டோய், சாமவுருபத்தனுவற்றீயக்க
ண்டேநின்றுற்றோய்,சாகைகுலாமெய்ச்சுருதிப்போ
தப்பண்டேசெஞ்சத்தே. (௧௧)

கவிசங்காம்-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஷ பலசந்தமாலை.

கனகசபை யினினிகரி னடனமனை வரதமுறு
கருணையொடு புரியுநல வழகா,வனகதவ முனிவரக
மதனிலொரு சுகசனித வருணவம தருளுமிகு குழ
கா,பனகசய னயனனி யளவில்பக ழுருவியறி ப
டவிலடி முடியிலகு பொருளே, மனமதனி லளவி
ன்மகிழ் வணையடிய ரொடுமுறவு மருவும்வண மரு
ள்செய்திரு வருளே. (௧)

எனதுமலமதிரியும்வகைசெயினியசரணமருள்
ஈவையோ,மனமென்வனனிலுறையுமகமென்வரியுமு
டியவருவையோ, கனமதுடையமகளிர்மயல்கடவிர
வருள்செய்திடுவையோ, புனலுமதியுமுடையசடை
கொள்புனிதமருவுபகவனே. (௨)

ககனம்வளியனல்புனனிலமதிகனலிபுலனிலை
வடிவோனே, சகலவுலகுமுமயல்செய்வலியுறுதனும
தனையெரிவிழியோனே, பகலொடிரவறுவெளியிலுல
விடுபரமகுருவெனுமருளோனே, துகளறுவடகயி
லைமலையுறைசுகுணநிருமலபகவானே. (௩)

கலைமதிமதிலணைவுறுபொதுவதிலுமை கன்கா
ணை, வலைநதியலைதரநடமிடுபசுவினைதைந்தாடு, தலை
மையதுறுமிருகழலடிநிகழ்கரிதந்தோனே, நிலைபயி
றவமதுநிகழ்வுறுமனமிடநின்றோனே. (ச)

பொறிகடுன்றியவுருவு புலனிலொன்றியகரண
ஞ், செறிவதின்றியசுகுணசிவசின்மன்றுளபரம, வ
றிவதொன்றியவிமலரவருணின்றிடுமடிகள், பிறிவதி
ன்றியவுணர்வுபெறலதென்றுனாபுகலே. (ரு)

தண்டங்கழுகொண்டங்குறு சண்டன்பெறுபி
ண்டம், பிண்டங்கிடவெண்டங்கடிகொண்டன்றுதை
கண்டு, விண்டங்குவர்மண்டங்குவர்கண்டன்றவம்வி
ண்டே, தொண்டிங்குறமன்றந்திகழ்துன்றுந்தயைவி
ண்டே. (சு)

மேவிக்கொள்சீர்தொக்கதாளைக்கொ டேட்டைக்
வேதக்குழாஞ், சேவிக்கவேநிற்குமாநக்கனேசக்கு
சார்நற்குளா, நாவிற்கணுமக்குழாம்வைக்கநீர்வைக்
ஞானக்கணு, வாவிக்கணீநிற்கநேசிக்கவாழ்விக்குமா
சாக்கனே. (எ)

பூபாரப்பதிவாழ்வேசெப்பஞர்போதார்கற்பகவூ
, சோபாரத்தனமார்வேயைக்கடிதோளாளைக்கழு

தென், றேபார்வைப்படநீபார்வைத்தயையேயேழை க்கருள்வாய், காபாலக்கரனேகாலற்கொருகாலாமுக் கணனே. (அ)

வடிவெடுத்தெழுதரியமயனேமலைவளைத்திடுவ லியபுயனே, துடிபிடித்திடுநெடியகரனே சுடர்மணி ப்பனகமணியுரனே, பொடிதரித்திலகுருவவரனே புகழ்மறைப்பொருளுரைசெய்பரனே, கொடிதெனச் சொலுமலவயிரியேகுலவெனக்குளுறுமொருகரியே.

கமலமுறைவித்தனுற்றதாளங்கொடு கமலகரம் வைத்துமொத்தமாயன்கர, மமலைசெயமத்தளத்திறு ளும்படி யணையுமுயிர்சித்திமுக்திசேரும்படி, மூமல மறுவித்தசுத்தபாதந்தனை மூயலன்முதுகத்தில்வை த்துமோதந்தரு, விமலககனத்தினித்தமாடுங்கணவி புதர்புகழ்நித்தமுத்தவானந்தனே. (௧௦)

பலசந்தமாலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நவரத்தினமாலை.

பாவினம்.

வாசபங்கயமலர்வளர்திருமறு மார்பனம்புயவ லோரவனடிமலர், தேசமர்ந்திடுமுடிபலபுகல்களுந் தே

டியும்பெறலரிதெனுமுணர்வொடு, நேசமண்டிடுதுதி பலபுரிவுற நீமகிழ்ந்தருள்புரிதருநிருமல, கோசமை ந்தையுநழுவியுனடியுறக் கோலமின்றிடுமருள்புரிபர மனே.

(௧)

கலையேறியவறிவாளர்செய் கவிமாலைகொள்சர ணங்,கலையேறியமதியோடுரகமதேறியசிகரங்,கலையே றியகரமேவியகருணாகரசிவியே, கலையேறியவிடையா ர்மயல்கலவாவணமருளே.

(௨)

கொடிதானவினையையடியார்களுய்யக்குலமோ டுமொய்க்கும்பரமே, மடியாதமுத்தியருளோடுதந்தவ விமேவுஞானகுருவே, துடிமேவுசெங்கையுறசம்பு வேயென்றுணையேயிலங்குசிவமே, படிமேவுமாசை யாவைக்கும்வித்தாம்படிறேற்குமுத்தியருளே. (௩)

ஞானமணிமன்றுனட மாடியநடேசா, பானல் விழியாளையொருபாகமுறநேசா, ஊனவிழியாலமரு முன்னைமிகநோக்கி, யீனன்மகிழ்வுற்றிடவிருங்கரு ணைசெய்யே.

(௪)

அருளினலகிலம்படைத்தளித்தழித்தத் தொழி ற்கப்பாலாய்ப், பொருவில்சிற்சொருபானந்தமாகிய பூரணப்பூங்தேவே, யிருளில்வந்துறுமறிவின்மையா

றபரிவிங்ஙனடைந்தெய்த்தே, னொருவராயினுந்த
க்கதோர்துணையிலையுய்ந்திடவருள்வாயே. (ரு)

எந்தக்குலமாயெவராயினுமிசையும்பூசைகொ
ண்டுள்ளன்பாய், முந்தும்பூசைமுடித்தாராயின்மூ
வாப்பதமேதவறுதருள்வோய், தொந்தொம்மென
வேநடனம்புரிவோய்தோன்றுத்துணையா மருளைத்த
றவே, சந்தப்பருவங்கொடியேற்கிலையோ சான்றோர்
தருமாறன்றென்பாரோ. (சா)

மாயையானசூடு கோடைமாய்க்கவுறு வலமை
மேவுசிவமேகமே, காயமாதிகளையானெனும்படிசெய்
கார்கொளாணவநாசனே, வேயையென்றுவளர்தோ
ள்களாருமைநல்விழிகளித்திடநடிப்பவா, பேயனே
ன்பிழைகள்யாவுநீக்கியுறபெரியபேரருள்புரிந்திடே.

கண்மைசேர்குருந்தடி மூளைந்திடுமுக்கட்கரு
ம்பே, தெண்மையன்பராம்வண்டுணக்காசிவாழ்தே
னே, யண்மையாகிநீயிருக்கவுமறிகிலாதந்தோ, வெ
ண்மையாகியிங்குழலுவனுணக்கழகிதோ. (அ)

இறையரமைந்தக்கரவோனே யெழிலாமைந்தக்
கரவோனே, குறையாமுருகைப்பெற்றோனே குண
மாமுருகைப்பெற்றோனே, மறையமலைக்குமரியானே

வடிவமலைக்குமரியானே,பொறைவில்லாகத்தரித்தோனே பொறுவில்லாகத்தரித்தோனே. (கூ)

நவரத்தினமாலை முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிபந்தாதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருமால்விடையயன்காணாப் பதங்கமென்றிட்டியுறக், கருமால்விடையுறுஞ்சற்குருவாகிக்கரைசெய்சங்கைக்,கொருமால்விடைதருமுத்தமஞான வுமாபதியே, பெருமால்விடையிவர்பேராயிரத்துப் பெருமையனே. (க)

பெருமையிலங்குரித்துந்தியவாலிற் பெருந்தவத்தோர், கருமையிலங்குறுகாதேமறைப் பொருள்கட்டுரைத்தோ, யருமையிலங்குமாறுதிமேல்வைத்தவற்பகற்றி, யொருமையிலங்குறுமுத்திதந்தாளவுகந்தருளே. (உ)

அருளாரமுதமமுதுசெய்தோங்க நஞ்சாற்றெனவே, வெருளாரமுதர்நினைவேண்டநீயுன் விளங்குகண்டங், கருளாரமுதம்பெறவவரவ்விடக்கைதொட்டவா, பொருளாரமுதர்புகழ்மால்புகழ்ந்திடும்பூம்பதனே. (௩)

பூம்பதநாகங்கடுக்கையங்கூவிளம் பொற்சரண
த், தோம்பதநாகழறக்கரந்தூவவுள்ளுன்னவுடல், சா
ம்ப்தநாகமனமென்றுணரத் தருதியருள், போம்பத
நாகமணிந்தேயிலங்கும்புராதனனே. (௪)

தனமுடையோடெனநோக்கப்பரந்த தனையுள
காஞ், சனமுடையோடென கைகொங்கையார்நங்கை
சார்கழுதென், றுனமுடையோடெனதங்கமதாம்பந்
தமோவவருள், கனமுடையோடெனக்கொம்போய
டியனைக்காப்பவனே. (௫)

காப்பவனீவிருகற்பதிவாழுலகாதிகணற், பூப்
பவனீவிருஞற்றுமினென்றரிபூமற்கருண், மாப்பவ
னீவிருந்திகொன்றைமாலையன்வானவர்க்கு, மூப்ப
வனீவிரும்பித்துதிகேட்டருண் முத்தியதே. (௬)

தேவாரமுந்திருவாசகமுஞ்சொலுந் தெள்ளியர்
க்கு, மாவாரமுந்திவரந்தருஞானமணிவிளக்கே,கோ
வாரமுந்தியகொங்கைபங்காளகுணகரவென், ளுவா
ரமுந்திவந்தேயுனைப்பாடி நலம்புரியே. (எ)

நலம்பிரியாதவயிலிகல்வாள்விழி நங்கையர்தங்
கலம்பிரியாதகனதனங்காணுங் கருத்தையொழி, சில

ம்பிரியாதமறைச்சிலம்பாபெருந் தென்புலியூர்த தல
ம்பிரியாதவனே நடராஜமெய்ச் சங்கரனே. (௮)

காந்தைவருணைமலர்கொண்டுபோற்றிக் கனிந்த
வன்பர்க், கரந்தைவருணங்கெட நாட்டஞ்செய் சிவ
வார்பொறியாம், பரந்தைவருணடுங் கக்கலக்காவ
கைபார்த்தருளாய்ப், புரந்தைவருணஞ்செவியுட்புக
வின்றுபோதிப்பையே. (௯)

போதித்தருவனருகனைத்தேவெனும் புன்சமய
ம், வாதித்தருவரைமூனைத்தேவெனு மன்சமய,மா
தித்தருவர்க் கடலெழுந்தாங்கென வாக்கினர்க்குச்,
சாதித்தருண்முனைநின்றிட்டவாதவர் தந்திருவே. ()

திரிபந்தாதி முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மும்மணி.

நேரிசைவெண்பா.

சார்கொண்டமேனிக் கடவுளயன்முதலோர்
சார்கொண்டுபோற்று நடராஜா—சீர்கொண்ட
சீர்மேவுநான் கறிவோர் நேசித்தசற்குரவு
நேர்மேவுமென்குருவு நீ. (௧)

உருத்திருண்டமேகத்தை யொவ்வாவெனமஞ்ஞர்
கருத்திருண்டதென்னக்கருமை—பருத்திருண்ட
தேனார்பூங்கோதைச் சிவகாமியாமொன்று
மானடேச ஹரா. (உ)

காரணமாநின்ற கருத்தாநடேசனினைப் [ய்
பூரணமாவாழ்த்துவதேபுண்ணியமாத்— தாரணிமெ
சேரத்தொழுவதுவே சென்னியாங்கண்ணருவி
நேரச்சிந்திப்பதே நெஞ்சு. (ங)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தெட்சணாமூர்த்திவெண்பா.

கருணைத்திருவடிவாய்க் கல்லாலின்கீழே
யிருணைத்திருநால்வர்க்கேலப்—பொருண்ஞானம்
போதித்துவைத்த புனிதகுருவேஞான
வாதித்தனேயென்னை யாள். (க)

ஆள்வாரிலியூர்மா டாகித்திரிவேனைத்
தாள்சூட்டியாளத்தகாதுகொல்—வேளெரித்த
கண்ணுதலோய்மெய்ஞ்ஞானக் கல்லாலடியின்கீழ்
நண்ணுபவனே நவில். (உ)

நவிலும்பாசீவர் நண்ணரியமுத்திப்
புவியிலொன்றுமென் றுபோதத்—துவிதமறச்
சின்முத்திரையாற் றெருட்டும்பரகுருவே
ன்முத்தியென் றடையேவ னென். (ரு)

நானென்னும்போத நடுவேமுளைத்துநின்று
கோனென்னுநின் றன்குரைகழலாந்—தேனென்னுட்
புல்லாமற்செய்யுமதைப்போக்கியருள்வைத்துக்
கல்லாலமுற் றுமெனைக் கா. (சு)

காதல்வெகுளிக் கரிசறுத்தென் னுள்ளமெனும்
போதணையாக்கொண்டுபுனிதச்செம்—பாதங்கள்
வைத்திருப்பதென்றோ மணியேயான்யோகங்கள்
கைத்திருப்பதென்றோ கழறு. (ரு)

கழற்கணென துள்ளங் காத்திருக்கச்செந்நாய்
பழச்சுவைபோலுந் துகிள்பாட—வழுத்துமணி
ாயம்புரியக் கருணைபுரிவாயின்று
ாயும்புலித்தோற் பரா. (கூ)

ரசிவபந்தப் பரிசுணர்த்தியாளச்
ரதசுயம்பிரகாசப்பே—ருருவெடுத்து
ந்தகுருவே வளர்மணியேமெய்ஞ்ஞான
ந்தரனேபாமாலை சூடு. (எ)

சூட்டுசிரமீதிற் சோதிமலர்ப்பதங்கள்
வாட்டுமலங்களெல்லாமாறவே—பாட்டுக்
கருளேபுரிகுருவே யம்பரமேவேதப்
பொருளேயடியேற்கிப் போது. (அ)

போதன்றிருமால் புலவர்வணங்கப்பொற்
பாதஞ்சிவந்தபரமனே—வேதஞ்சொல்
வித்தகனேயுன்னை விடாதவடியேனைச்
சித்தமுறுமெய்யருளாச் செய். (௯)

செய்யசடையுந் திருவதனமண்டலமுங்
கையமர்சின்முத்திரையுங்காழ்மலமும்—பொய்யு
மழித்தவடியு மாவந்துமுன்னே
கழித்திடுவாயென்றன் கரு. (௧0)

மூலகுருவாகிய
தெட்சணாமூர்த்திவெண்பா
முற்றிற்று.
௳

திருச்சிற்றம்பலம்.

௬ திருவருள்வியப்பு.

திருப்பாற்கடலைச் சிறுகுழந்தைகூவ
விருப்பாலளித்திட்டவெல்விற்—பொருப்பு

னருளேயருளன்றி யல்லாருளு
மருளோவுளமே யறை. (௧)

கல்லெறிந்தசாக்கியர்க்குங் காட்சிகொடுத்தசிவ
னல்லருள்போலும்பரிணுநாடிறு—வில்லை
பிரியாதிருந்தாற் பிழைக்கலாநெஞ்சே
கரியாகநீயிதனைக் காண். (௨)

சித்திக்கும்புத்திக்குஞ் சுத்திக்குந்தேவபத
முத்திக்குமத்துவிதமுத்திக்கும்—பத்திக்கு
மூலந்திருநடன முன்னேனருளேயென்
றோலமிடும்வேதநெஞ்சே யுன். (௩)

உரையாதிசேஷ்டை யொழித்துமனமே
திரையாவுநீக்கித்தெளித்துப்—பரையரனிற்
கூட்டுந்திருவருள்போற் கூறுநலஞ்சமயக்
காட்டிடத்துமுண்டோ கரை. (௪)

அப்புமுப்பும்போற்பிரியா வாறுதனைக்காட்டி [தாய்
யெப்புறத்துநின்றளிக்குமீசனருட்—கொப்புடைத்
வேறுபொருளுண்டென்று வேதாகமாதிகளுங்
கூறுமோநெஞ்சே குவி. (௫)

வேண்டுவனவெல்லா மிக்கவளித்தளிக்குந்
தூண்டுதலில்லாச்சுடரின் றாவருளே—யாண்டுந்
திரிவிலாதேயுருகிச் சிந்தித்தானெஞ்சே
பிரிவிலதாமுத்திவரும் பின். (௬)

கண்டவர்தமுள்ளங் கவரும்பெருநடனங்
கொண்டசிவபெருமான்கோலவரு—ளெண்டிசைக்கு
மாதாரவாம்வேறில்லை யாழ்ந்தமனமேநம்பு
போதரசம்பின்புவரும் பூத்து. (௭)

மூலமலத்தின் முழுகிக்கிடந்தவெமை
மேலடையத்தூக்குவிட்டான்வீறருளைப்—போலவே
யுற்றதுணையுண்டோ வுள்ளமேநீமறந்த
வெற்றியென்னவென்முன்னே பேசு. (௮)

பெத்தமுத்திதம்மிற் பிரியாமனின்றளிக்கு
மத்தனருளையன்றியாருண்டிங்—குற்றதுணை
யென்றுமுக்காற்புகன்று மேழைநெஞ்சேநாடாம
லின்றிருந்தாலியான்செய்வ தென். (௯)

தஞ்சத்திருவருளைத் தான்விட்டுமுன்னோடி
விஞ்சுவினையாலேவெப்புண்ட—நெஞ்சே
யரனருளைமுன்னிட்டே யைம்புலனையுங்கண்
டிரமுடனேநீயுண்பா யுற்று. (௧௦)

திருவருள்வியப்புமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பஞ்சகம்.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆணவமலமாமிரவினிற்கிடந்த வடியனேன்ற
ன்னையன்றருளாற், பேணியேயெடுத்துத்தனுவில்வி
ட்டதும்பின்னருமுயிர்த்துணையாகி, யேணமாயுள்
ளின்மறைந்திருந்திசைந்த வின்பமென்பனநாளுளு
ங், காணவேயூட்டிநின்றதும்பரநின் கடைக்கணிற்
றேன்றியவருளே.
(க)

அருளினாற்றனுவுங்கரணமும்புவன மானதும
மைந்தபோகங்கள், சருவமுங்கிடைத்தவென்றறியா
மற்றுழ்க்திடுமவித்தையாற்கட்டுண், டிருமையுநாமே
முயற்சியாற்பெற்றே மென்றனுதினமுமுண்மைய
தாக்,கருதியேகிடந்தவென்பிழைபொறுத்துக் கடை
க்கணித்தருளுவாய்சிவனே.
(உ)

சிவமெனும்பொருளேயுயிர்வருக்கங்கள் செக
முறுபலபலபொருளா, மெனவயுநீயென்றுன்னருள
தனலே யிசைவுறக்காட்டினையின்று, பவமொழிந்த
கலவவ்வழிநிறுத்திப் படிறனேன்றன்னையெங்காளுந்,
தவமுறக்காக்குங்கடனுனக்லவோ தமியனேனுனை
ப்பதென்னேயோ.
(ங)

உரைசெயன்முதலாவுள்ளனவெல்லாமுன்னரு
ட்செயலலால்வேறே, கரையவுமுண்டோநினைக்கவு
மூண்டோ கருணையங்கடற்றிருவடிவே, பரையருளி
ண்டவுருவனோடனம் பண்ணிடுந்தகரவாகாச,வரை
யனேகாளத்திப்பரம்பொருளே யானைக்காவாழ்ங்கி
டும்பரனே. (ச)

பரமனேயிராமலிங்கமேமருதூர்ப் பண்ணவா
காழிவாழ்தேவே, திரமறைக்கெட்டாமோனமேயடி
யர்செய்திடுந்தீமையைப்பாரா,வரனெனுங்கருணாநிதி
முழுமுதலேயப்பனேவேதகிரீசா, குரவனாய்வந்தெ
ன்குறைதவிர்த்திட்ட கோலனேயென்னையாண்டரு
ளே. (ரு)

திருவருட்பஞ்சகம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷ திருவளர்பதிகம்.

திருவளர்கமலத்துறைவிதிநெடுமா றேடியுமறி
யகிலாத, வுருவளர்சோதி யரும்பெரும்பொருளே
யொப்பிலாக்கருணையங்கடலே, மருவளர்மலரார்வா
ன்புரைகுழலாண்மகிழவராப்புலிதுதிக்கக், குருவள
ர்மணிமன்றினிடம்பயிலுங் கூத்தனேயென்னை
யாண்டருளே. (க)

சிவசந்நிதானமுறை.

அ

அருள்செயுமுருக்கொண் டாலின்கீழ்நால்வர்க்
கருமறைப்பொருடனை மகிழ்ந்து, மருளறவுரைக்கு
ஞ்சிவபெருமானே வஞ்சனைகத்தசேதனவல், வி
ருளறஞானச்சுடருறத்தந்தாளத்தையேபவப்பிணி
மருந்தே, தெருளருந்தெளிவே குணப்பெருங்குன்
றேசெல்வமேயழிவிலாத்தேவே.

(௨)

தேவர்கண்முனிவர் புகழ்ந்திடவளங்கொ டில்லை
யுள்ளாய்பொறியைந்திற், றுவல்செய்துலகப்பற்று
டையிதயந் தனையொரீஇனாஞானன்றவார், பூவலர்
ருச்சித்தடிபணிந்தரியபுனிதகைவல்யமுற்றுயுமா, று
வேலைற்றினியவருள்புரிபரிம் கன்றிமற்றுண்டுகொ
ண்ணவிலே.

(௩)

நவிற்றிடற்கரியவண்டகோடிகளு ளவிதசிவர்க
ண்மிருதி, பவித்திரமறைகண்முதலியவனைத்தும் ப
டைத்தனைபரிவிலேனெஞ்சக், குவித்தருந்தவந்தான்
புரிந்துமெய்நிலையைக் கூடிடவருள்வகுத்திலகொ
ல், துவித்தெறவொன்றாய்விளங்குசெஞ்சுடரே து
ணையெனக்காருளைசெய்யே.

(௪)

செய்யவார்ச்சடையிற்பிறைமுடித்தவனே தே
யனேசுடர்மழுவுறுசெங், கையனேகறைகொண்மிட
ற்றனேசிவனேகௌரிபங்குறைதிருநீற்றின், மெய்ய

னேமணிமன்றினினடம்புரியும் விமலனேவினவுவ
கேண்மோ, தொய்யலைம்புலப்பற்றிரியநின் சரண்க
டொழுவருட்டருவதுன்பரமே. (ரு)

பரமனேகுழந்தைவெம்பசிக்கிரங்கிப் பனிப்ப
யவாரிதியளித்த, திரவருட்கடலேகுணப்பெருங் கு
ன்றேதீவினைக்கோரருமருந்தே, புராமூறுமூவாயிரம
றையவரிஞர்மறையவனெனவந்த, வரதனேயென்
மூனுமையொடாமேனெறி மகிழ்ந்துவந்தாள்வதெந் நா
ளோ. (சு)

நாளுநாண்மலர்கொண்டனதடியிணையினல்லரு
ச்சனைபுரிகில்லேன், வாளுடைமணிப்பொன்மாடநீடி
வ்வைமன்றினுன்னடனங்காண்கில்லே, னீளுழுநாவி
ஞற்றமிழ்பாடி நேடிடநயக்குகில்லேன்மற், கோளு
டையகத்தோடிவனுறைந்துழன்ற கொடியனுய்வ
கையதிலண்டணே. (எ)

எண்ணியவணிதைமாடமாலயமா யிமையக்கவர்
கடவுளென்றேவல், பண்ணிவன்காமவிகாரியாய்த்தி
ரிந்துபனிதரும்பிறவிவாரிதியி, னண்ணினேன்றன்
னையஞ்சலென்றேற்ற நாளினும்வாவிலைகொல்லோ,
வுண்ணினைகிலையோ வசட்டையோகல்லோ வுள்ள
மோதருமறைமுடிவே. (அ)

மறைமுடி விலங்குஞானவிண்ணொளியோ வஞ்
சனையியையந்தவெம்பொறியாங், துறையதிற்சென்று
விடயவானந்தந் துன்பமென்றறிந்தனிதென்றே,
குறைவறப்புசித்துப்பின்றுயரடைந்த கொள்கையை
ச்சிந்தையிலொருகா, லிறைத்துணைநினைக்கப்பதைக்
குதேயந்தோ வென்செய்வேனீதறியாயோ. (௧)

ஈதறியாமலிருப்பையேயானு லியான்பவவெடு
பமேகவேலை, யாதலாலெளியன் குறித்திழைபாவமா
கியதொழிலொருசாலும், வீதலாகாதேயாகலின்வி
னையன் வெம்பிழையெலாம்பொறுத்திரங்கி, மேதகு
வங்கள்வழுவறப்புரிந்து வீடுறநினைநிருவருளே. ()

திருவளர்பதிகம் முற்றிற்று.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

சச்சிதானந்தவாழ்வு.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மனையுறுதீபம்விட்டு மற்றழறேடுவார்போல், வி
னையினேனகத்துணீதான் வேறிலாதிருந்துங்காணு,
னையிடம்பலவுந்தேடி யுற்றினைத்தேற்குஞானந், த
யின்றேயருளல்வேண்டுஞ்சச்சிதானந்தவாழ்வே

மெய்யினையின்றியாக நிறைவேற்றநினைப்பான்
போலப்,பொய்யினை யுன்னன்பின்றிப் பொருவிலா
முத்திதன்னை, யெய்தப்பன்னூல்களாய்த மேலெநெறி
யென்றலைந்தேன், சைவசித்தாந்தமோங்குஞ் சச்சி (உ)
தானந்தவாழ்வே.

கண்ணொளியிருளையுண்டு கதிரொழுந்தனைவிப்
பாச, மண்ணெழுவாய்நாதாந்த மருவியகருவியோடு
ண், ணண்ணெனவிழுங்கிநீயே நகுதல்செய்திடுதல்
வேண்டுந், தண்ணெனுமருளாய்நின்ற சச்சிதானந்த (௩)
வாழ்வே.

சருவனீயென்றுரைக்கத் தனிமறையான்வேறு
கி, வருவினையுண்டோவிங்கு வந்தவாறெனக்குணர்த்
து, மருவியகருணானந்த வாரியையின்றுனக்குத், த
ருவம்வாவென்றழைப்பாய் சச்சிதானந்தவாழ்வே.

பொன்மயந்தவிரவேருப் பூஷணமுண்டோவா
ங்குச், சின்மயந்தவிரவேறு செகமுண்டோவென்று
கூறு, நன்மயவாக்கியத்தை நம்பியுன்னருளைப்பெற்
றுத், தன்மயமாகச்செய்தி சச்சிதானந்தவாழ்வே.

பிறங்கியமூன்றெழுத்தும் பிரணவத்தன்றிவே
ரே, புறம்பெனவின்றமூன்று பொருளுமச்சிவத்தி
றமஞ்செயுன்னருள்வாக்கல்லா னறிந்

னுபவிக்கச்செய்து, மறம்பவமகற்றியாள்வாய் சச்சிதானந்தவாழ்வே. (சா)

கைவிளக்காலேயொன்றைக் காணலினருளைக்கொண்டே, யுய்வகையுனையுணர்ந்தே யுச்சியினுவலமென்னப், பொய்வலைநீக்கிமெய்யிற்பொருந்துறக்கருணைசெய்வாய், சைவமாமறையில்வாழுஞ் சச்சிதானந்தவாழ்வே. (எ)

கொள்ளித்தேள்கொட்டப்பட்ட குரங்கெனக்குதிக்குமென்ற, னுள்ளத்தைக்கருப்பூரந்தொட்டுண்ணுறுதீபம்போல, விள்ளவுண்டப்புமுப்பும்விரவவினைனைக்கலப்பாய், தள்ளில்பொருளைப்பூண்ட சச்சிதானந்தவாழ்வே. (அ)

ஆகவன்சன்னிதானத் தடுத்துறுதீபம்போற்றன், போதமதடங்கிநிற்கப்பொருவருக்தயைபுரிந்து, பேதமோடபேதம்பேதா பேதமுஞ்சூழன்றுநின்ற,சாகமுத்தியையளிப்பாய் சச்சிதானந்தவாழ்வே. (கூ)

துளங்குறுகறங்கதென்னச் சுழல்வுறுமனமாய்ந்தேழை, விளங்குமுன்றேடிணங்கி விமலமாநிற்கவேண்டி, யிளங்கன்றதற்குச்சேதா விரங்கல்போலின்றுநீயே, தளர்ந்திடுமெற்கிரங்காய் சச்சிதானந்தவாழ்வே. (க0)

சச்சிதானந்தவாழ்வு முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானநிஷ்டாபேட்சை.

கலிநிலைத்துறை.

கருவியானவையுநின்னருள்கொண்டியான்கழற்றிப்
பொருவில்சச்சிதானந்தமாம்பரமயம்பொருந்தி
யிருமையாகியபோதமுமகன்றிடவெனக்கு
மருவுநல்லருள்புரிகுதிமன்றுள்வாழ்மணியே. (௧)

அறிவிலேனுடறியாமையுநீக்கிமெய்யறிவாய்ப்
பிறிவிலாவருடரிசித்துப்பெட்புடன்பெரிய
குறியிலாச்சிவபரம்பொருளாமுனிற்கூடி
மறிதராதுறவருள்புரிமன்றுள்வாழ்மணியே. (௨)

சகலகேவலநீத்துணர்வாய்நின்றுசார்ந்த
விகலமில்பரமாதன்னுளென்னறிவினைவிட்டுச்
சுகசொருபமாமுன்னுடன்பிறிவறத்துலங்க
வகரமாமருள்புரிகுதிமன்றுள்வாழ்மணியே. (௩)

இச்சகப்பொய்மையமாயையாமென்றுளேயெண்ணி
நச்சிடாமனின்றாருடன்னேயநம்பி
நிச்சலும்பிருந்துனிலேகலந்துறநீகண்
வைச்சுநாயடியேனையாண்மன்றுள்வாழ்மணியே. (௪)

சிவசந்நிதானமுறை.

கோணவந்தனைஞ்செய்யவிவேகமில்கடையேற்
காணவந்தழைமாயையயாமல்பகலகற்றி
யேணமைந்துமெய்ஞ்ஞானமாமொளியினிலிசைந்து
மாணடைந்துறவருள்புரிமன்றுள்வாழ்மணியே. (௫)

நினைவுடன்மறப்பாகியபேரலைநிகழாக்
கனையினல்லறிவாகியமாக்கடல்கலந்தே
யினைவுநீங்கியக்கழுந்துறவருள்புரியின்று [யே
வனையுஞானவிண்ணென்றுமைமன்றுள்வாழ் மணி

சாக்கிராதியவவத்தைகளியாவையுந்தணந்து
போக்கில்சிவனைப்பரனையஞ்சிவத்தினைப்புரிந்து
நோக்கிமேற்சென்றுதுரியத்துணின்றிடநுணுக்கம்
வாக்கிறைலுணாசெய்குவாய்மன்றுள்வாழ்மணியே. ( )

கரணவாதனைமாற்றியத்திரையில்பாற்கடல்போற்
புரணமாமுணர்வாய்நின்றுமேலவாய்ப்புகுந்துக்
கரணவானந்தநிஷ்டையைமேவியங்கடைந்த
மரணநீங்கிநின்றிடவருண்மன்றுள்வாழ்மணியே ( )

இரவுநற்பகல்சேர்ந்துருவிடக்கினிலிருத்திப்
பரவுமானந்தவடிவினைத்தந்தெனைப்பரிவாயப்
புரவுசெய்திருவடியிறைற்றாக்கியேபோக்கு
வரவுமின்னிலைவைத்தருண்மன்றுள்வாழ்மணியே. ( )

எனதியானெனுமகமமதைகடமையீர்த்தே
யினலினல்லறிவாயென்றுநின்றுமொன்றிரண்டென்
றுணலிலாநிலையென்னைவைத்திடுங்கடனுனதே [யே
மணமுமெட்டொணுப்பேரொளிமன்றுள் வாழ்மணி
பிரித்திடப்படும்பிழைபலபுரியினும்பிள்ளை
யுரித்ததாமனைபொறுத்தலினியருளூட்டி
யரிட்டமில்பதத்துரியத்திற்செலுத்தியதப்பால்
வரிட்டநன்னிலைவைத்தருண்மன்றுள்வாழ் மணியே.

ஞானநிஷ்டாபேட்சை முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

காப்பியக்கலித்துறை.

நாமார்நமகுப்தியாரெனுஞானமின்றித்
தீமாதர்களின்பங்கருதியதீயனுய்த
லாமாறுபுரிந்திலையேவினியாவதெங்ஙன்
மாமாயன்வணங்கும்விளங்கியமன்றுளானே. (க)

பையாரரவப்பணிபூண்டிறுபண்பனேயோ
கையார்மழுவேவாய்சிவபூதகணேசனேயோ
வெய்யாய்தணியாய்திருநீற்றின்வெண்மெய்யனேயோ
செய்யாய்கருணைப்பெருக்குய்யவித்தீனனேனே. (உ)

வில்வம்மறுகும்புனைவோயுன்விறற்கழற்கே
புல்வம்மினியேயிங்குவாவெனப்போந்தமைத்தேன்
செல்வம்விடயங்களிலென்றெனையீர்த்தசித்தங்
கொல்வம்மெனநீவந்தெதிர்நின்றுகூறலென்றே. ()

என்றாழ்முனைமீனமொடுங்கியதென்னயானு
நின்றாவருடன்னுளடங்குறுநிஷ்டைசெய்து
குன்றாசலினார்பிறப்பற்றுச்சுகம்பொருந்த
நன்றாகமுஞானமுமேயருணம்பநீயே. (ச)

ஆறெனதாருயிருண்ணியனைந்துநின்று
மீறுயமலச்செயலாலுனையின்றுகாணேன்
ஏறொளிரும்மருளாங்கதிர்தாம்பரப்பு
கோனுஞ்சிவசங்கரனேசற்றுணைப்பொற்குன்றே. ()

காப்பியக்கலித்துறை முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சங்கீர்த்தன பஞ்சகம்.

எழுசீரடி விருத்தம்.

மங்களாகரசங்கராவரமாதரார்கரபூதரா
திங்களாரஜடாதராசுயதெய்வமோனபராபரா
சங்கராகருணாகராசிவகாமசுந்தரியாதரா
புங்கஞானநடேஸ்வராசிவபுங்கஞானநடேஸ்வரா(க)

ஆலகாலசுபட்சணசகமாதியாவுமிரட்சண
மூலசர்வதுரந்தாபிரமோதமோனபரம்பரா
பாலசுப்ரமண்யாதராவிடுபந்தஞானபயோதரா
காலருத்ரநடேஸ்வராசிவகாலருத்ரநடேஸ்வரா. (உ)

மூலமானசுதந்தராதிரிமூர்த்திரூபநிரந்தரா
ஞாலகாரியகாரணசுகஞானசற்குருபூரண
சீலவேதநல்வாசகஉபாகின்மயம்பெறுமாகண
பாலநேத்ரநடேஸ்வராசிவபாலநேத்ரநடேஸ்வரா. ()

ஏதநாசநிராமயாவளரேகநாதவகண்டிதா
போதசத்வசுகாலயாபரிபூதபூத்தகிர்பாலயா
பாதநூபுரவாரணமிகுபாவமூலநிவாரண
வேதசாரநடேஸ்வராசிவவேதசாரநடேஸ்வரா. (ச)

பேதவாதமதாதீதாபரபீடலிங்கமனோகரா
சீதமாநதிசேகராவறிசித்தவாசமகேஸ்வரா
மூதராவரகங்கணநவமுக்தமாசுணபூஷண
பூதநாதநடேஸ்வராசிவபூதநாதநடேஸ்வரா. (ரு)

சங்கீர்த்தனபஞ்சகம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷ ச து ஷ்டீ ய ம்.

அடியனேனங்கத்தாலொருதாமுன்னரும்பணி
புரிந்ததைவென்றும், படியுறப்பயின்றதாத்திருவுள

த்திற்பாங்குறவமைத்திட்டாலுய்வேன், வடிவுடையு மையாள்பங்குறவருளும்வள்ளலே யென்னுளத்துள் ளே, குடியுறுஞ்சச்சிதானந்தப்பொதுவிற்கோலயா ர்நடம்புரிசிவனே. (௧)

ஏழையேன்வாக்கானின்றிருநாம மிங்கொருக ரமுரைத்ததனைக், கோழையிலன்பாயென்றநந்தா னுரைத்த கொள்கையதாவெணிற்றன்றுப், பாழையுங் கடந்த சிதம்பரத்துய்வேன்பராபரசங்கரபொல்லா, ஆழையேவிலக்கும் பொற்பொதுநடிக்கு முண்மை யானந்தசிற்சிவனே. (௨)

மனத்தினாலடியேனொருதரநினைத்த வகைதனை யோய்விலாதென்று, நினைத்ததாவன்பினுன்றிருவுள த்தினினினைத் திடுவையேலுய்வே, னனைத்தையுமாளு மகிலநாயகனே யாரணமுத்தியாம்பொருளே, கனத் தபொற்பொதுவிநடமிடுங்கருணை காநிதியேசெழுஞ் சிவனே. (௩)

அறிவினாலடியேனொருதரமுன்னையறிந்ததைபெங் தக்காலமுமே, பிறிவிலாதறிந்ததாத்திருவுளத்திற்பெ ட்புறவமைத்தியேலுய்வே, னொருபிரணவப்பொ ருளதுதானீயெனயாவருமுணராக், குறியதாக்கொண் டைறத்தெரியலையணிந்த கோதிலாநடம்புரிசிவனே. ()

சதுஷ்டயம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ ழு ங் க ல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

அளவைகளாலெவ்வளவு மாருமளவாவணமர், யளவிலிலுலகுமளந்திருக்கை நின்னியல்பெவ், வள விலிருக்கவைத்தாயவ்வளவே நிற்றலென்ற, னளவா குமாதலினாலாண்டருள்செய்நற்பொருளே. (க)

கன்னங்கரியகுழல் கண்டரிவைபின்செலவோ, பென்னம்பெரியமுலை பெட்பொடுகண்டுறவோ, சின் னஞ்சிறியவிடை தேர்ந்துமயங்கிடவோ, தன்னந்த னியேனைத்தான்படைத்தாய் நற்பொருளே. (உ)

மெய்ப்பொருளைநாடாமல் வேறுபலநுன்பமு றும், பொய்ப்பொருளைத்தான்பற்றிப் புக்கழுந்திப் போற்றிடவோ, விப்புவியைப்பற்றியெனதென்றுது ன்புறவோ, துப்பிலனைத்தான்படைத்தாய் சுத்தசிவ நற்பொருளே. (ங)

சகஞ்சிவனீசனெனுஞ்சந்தார்த்தநீயே யென், றகஞ்செறியநாயே னறிந்துந்தியங்கிடவோ, சுகங்கா ட்டுமத்துவிதந் துய்க்காதலைந்திடவோ, விகம்பரம் பாராதவெனைப்படைத்தாய்செம்பொருளே: (ச)

ஆனவருஞ்சிரவ ணுதியினுற்பதமு, மூனம றவேயேழைக் குற்றிடுவதெங்ஙனோ, ஞானமிருநெ

றிலைய நான்சேர்வதெப்பொழுதோ, யோனநிலைபெ
ற்று முற்றலென்றோ செம்பொருளே. (ரு)

எல்லாமாநீநானெனன் றேய்ந்துபின்சுட்டோவ
லென்றோ, எல்லாமுநின்செயலா யெண்ணிநிற்பதெ
ந்நாளோ, எல்லாவுயிர்க்குமிரக்கமுறலெப்போதோ,
எல்லாத்துறவுமிசைவதென்றோ செம்பொருளே. ()

எல்லாப்பொருளுமுன்னி லேய்ந்தநிலைமையை
யும், எல்லாப்பொருளிலுநீ யேய்ந்ததுவுங்காண்பே
னோ, நல்லார்கொளத்துவித நாடுதன்மாயாகமென,
நல்லார்சொல்வதுதன்னை நண்ணுவனோசெம்பொரு
ளே. (எ)

அழுங்கல் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒ வேண்டுதல்.

மணிமேவுபுனற்கலையார் மாநிலத்தின்மகிழ்ச்சி
தரு, மணிமாதிசித்திகளையடையமுயல் விருப்பனைத்
தும், தணிவாகிமுத்திநிலை தான்பெறுமாவிருப்பருள்
வாய், அணிநிலாவணிசடைக டெலங்குடப்பெருமா
னே. (க)

அழிகின்றவிடம்வேண்டி யலைந்தலைந்துநாளை
ல்லாங், கழிகின்றவகைவிட்டுக் கருதரியபொன்ன
ருளைப், பொழிகின்றநும்பதமே புகலிடமென்றுறவ
ருள்வாய், மொழிகின்றகதிர்த்தாம முடித்தடப்பெ
ருமானே. (உ)

அலைவளைந்தநிலமீதி லணைந்தவிதப்பொருடேடி,
யுலைகின்றமதிவிட்டே யொருவாதசிவஞான, நிலைய
ருத்தம்யான்றேட நீயருள்செய்பராகுருவே, கலைமக
டன்னையகனுங் காண்பரியபெருமானே. (ங)

அத்தன்முதலானவுற வனைத்தும்விட்டுநாடோ
றும், புத்தியகலாவருளே பொருந்துறவென்றகங்க
ளிந்து, முத்துத்திவலைமயிர்க்கா ரேறுமுதிர்வுற
வே,சித்தமதிறைடிநிற்கத்திருவருள்செய்பெருமானே

எங்குமுளபலவான வின்பங்கள்கருதாது, தங்
குடத்தானந்தந்தாறைடியுளங்கசிவாய்ப், பொங்கியி
ருவிழியருவி பொழிந்திடவேவிம்மிவிம்மி, யங்கமற
ந்திடவருள்செ யானந்தப்பெருமானே. (ரு)

புகழ்பலவும்பெறக்கருதும் புந்திதனைவிட்டக
ற்றித், திகழுமுன்றன்புகழ்களின்மேற் செவிகள்செ
லவன்புடனென், னகமுருகிநானுநிற்கவருள்புரிதிய
ருட்கடலே, பகவன்முதலாம்பெயர்கொள் பரானந்
தப்பெருமானே. (சா)

அருந்தல்பெறவிரும்பிமிக வலையுமுளம்விட்ட கற்றிப், பொருந்துதிருவருளின்பம் பொசித்திடநீய ருள்புரிவாய், திருந்துசடைமொழுப்புநகுசிரமுமுறு ஞ்சென்னியனே, வருந்துமிடைமேற்களப மலைமக ள்சேர்பெருமானே. (எ)

புக்குமிகப்பலவாகும் பொருந்தல்பெறகாடாம ற், கக்குமொளித்திருப்பதத்திற் கலந்திருக்கவருள்பு ரிவாய், பக்குவத்துக்கீடாகப் பலவிதமாமுத்திநெறி, மிக்குநிகமாகமத்தில் விளம்புநடப்பெருமானே. ()

துர்க்குணமாங்காமாதி தொடராமற்சுகம்பெ ருக்குஞ், சற்குணமாமகமடக்கஞ் சாந்தமவாவுளமொ டுக்க, மிக்கபத்திதுறவடைதன் மெய்யுணர்தல்சிரத் தாதி, யெற்கருள்வாவிடைப்பரியே றின்பநடப்பெரு மானே. (கூ)

இலங்குதிரையெனுமூன்று மெழிற்பதத்தான் மலமழுத்தித், துலங்குதிருவருளென்னுந் தூக்கிய தாள்கொண்டெடுத்துக், கலங்குமெனைச்சாயுச்யகதி யினிடையுறவைப்பா, யலங்குமரிக்கரியளித்தவான ந்தப்பெருமானே. (க0)

வேண்டுதல் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புலம்பல்.

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

காமமாகியகடலினில்வீழ்ந்து கடையனாகியிங் குழன்றிடலறிந்து, நேசமிகுந்துமுன்வரலபுரியாமணி நற்றாளுனழகாகுமோவுனக்கு, மாமன்மார்பனும்பூசிக் குமடியாய் வாசமாமலர்ப்பிரமனுமறியாக், தேமன் கொன்றையம்முடிவளர்பரமா தேசமேவியசிற்சபை ச்சிவமே. (க)

உலையும்வாழ்க்கையைமெய்யென்றுநம்பி யுற்று நாயினுங்கடையனாய்த்திரிந்து, நிலைமையாகியதுணை சற்றுமின்றி நின்றுவாடுதறன்னையேயறிந்தும், தலை வனாகியநீவராதிருக்கை, தக்கதோநினைப்பொருளத் தேனே, தொலைவிலாக்குள்ளக்குளிர்ந்திடும்பொய் கை சூழுந்தென்புலியூருடைச்சிவனே. (உ)

குத்திரத்தவன்வன்கொலையாளன் கொடுமையோ னாறுங்கைமருந்தினுக்குப், புத்தியோடுசுண்ணாம்பிடு வெனினும் பொருந்திடான்மிகுகோளனிராகன், மு த்திசேரடியாரொடுக்கூடான், மூடனென்றெனைவிட் டிடநினையேல், சித்திசித்தியென்முடியபரமா தெய்வ மம்பலநின்றிடுமொளியே. (ங)

நம்புவோருக்கும் வஞ்சகஞ்செய்வோ னல்ல சால்பொன் றுநாடிடிலில்லோன், வம்புசெய்பவன் வெகுளியனீமெய் வார்த்தைசொல்லெனின் மருந்துக்குஞ்சொல்லான், வெம்புசீவருக்கிரக்கமதில்லான் மிக்கவிடம்பனுலோபனிடும்பன், பம்புளத்தனென் றெவிடவினையேல் பாவிப்பாருளத் தெழுமருட்கடலே. (௪)

குளிர்மை தங்கிபகங்கைவாழ்சடையாய் கோலமார்புனிற்றம்புலித்தலையா, யொளிவிளங்கியபவிக்குநன்மலையே யோமெனும்பதப்பொருளதாஞ்சிவனே, யளிகள்சூழ்ந்திடுகொன்றையந்தார்சேர் தனிசெயம்புயனேமலைவில்லோ, யெளியனுளநமஞ் சக்கரப்பொருளை யிசைந்திடும்படியருள்புரிபரனே. (௫)

புலம்பல் முற்றிற்று.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

முறையீடு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சீர்கொண்டநின்றிருப்பாதாம்புயத்திற் செறிந்திருக்க, நார்கொண்டவென்னைமனப்பேய்பிடித்து

நா

நடுக்கமுற, நீர்கொண்டபார்மிசையாட்டுதென் மாற்றி
நிகழருள்செய், கார்கொண்டசெஞ்சடைத்தேவேயிர
த்ன சபாபதியே. (௧)

ஆட்டாமலாடியபம்பரம்போற்றனதாமுருவங்
காட்டாமலுள்ளும்புறத்துஞ்சுழலுங் கலிமனத்தை,
வீட்டாமல்வீட்டிநடுநிலைமேவிய வீடுதெனுங், கா
ட்டாமரைப்பதந்தாவிரத்ன சபாபதியே. (௨)

வானேமுதலுலகெல்லாமுஞ்சற்பித்து வாழ்த்த
தனு, ஞானேயரசெனத்தானேசரித்து நடித்துமிகத்,
தேனேயெனுமருடோர்மனவானரந்திரவருள், தானே
தனக்கொப்பெனவாழிரத்ன சபாபதியே. (௩)

அங்கையினெல்லியம்மனைபோல வைத்திருள்
ளே, பொங்கிக்குதித்துக்குதித்தெழுந்தோடிடுபுன்ம
னத்தான், றங்கியிருக்கவருள்செய்துபேயனைத் தாள
கலப்பாய், சங்கரசம்புசிவமேயிரத்ன சபாபதியே. (

அதிகவிசைகொள்விழிசெண்பன்முக மாச்சித
றீச், சிதறியெழுந்திடும்பாழாமனந்தனைத் திர்த்து
து, நிறியமைருஞ்சிதாஞ்சிதபாதத்திற் சேர்த்தருள்
வாய், சதுர்பெறுஞானமணியேயிரத்ன சபாபதியே

புலிபோற்புலத்தின்மனம்பாய்ந்து பாய்ந்துசெம்போதகலை, மிலியாகியானிற்கச்செய்தவிலைதையின்படிப், பலியாக்கியென்னையருளாகவாடலுன் பாரமன்றோ, சலிலாலங்காரச்சடையோயிரத்ன சபாபதியே.
(கா)

ஐவாய்களாலும்விடமூட்டிக்கொல்லு மரவமெனை, மெய்வாய்கண்மூக்குச்செவியாலுந்துன்ப மிகக்கொளுத்திக், கைவாய்தவத்தைக்கெடுத்துத்திரியுங்களிமனங்கொல், தைவாய்பிறையிற்சமமாமிரத்னசபாபதியே.
(எ)

சேர்ந்தாரைக்கொல்லியெனவடியேனைத் தினந்தினமுங், காந்தாளமோடுவருத்தித்தவமுங்கனகுணமுந், தேய்ந்தோடச்செய்யு மனக்கொட்டந்தீர்ந்திடச்செய்வையரு, டாந்தாமெனநடித்திட்டோயிரத்ன சபாபதியே.
(அ)

மூத்தார்கள்போற்றுந்திருநடங்காண முயற்சியுடன், சுத்தநெறிச்செலவாவென்றடியன் சொலக்குதித்துப், பித்தநெறியிலிழுத்திடும்பாழ்மனம் பேர்த்திடுவாய், தத்தைதையென்றுநடிப்போயிரத்ன சபாபதியே,
(கூ)

புற்பேய்பனித்துளிபோலாமுடம் பென்றுபேதமதி, னிற்பேபமெனச்சொல்லொழுதேமுடுக்கி னினை

கலக்கித், தற்போதனைசெயும்பாழாமனத்தைத் தி
டைத்தருள்வாய், தற்போதமற்றநிலைமேவிரத்ன ச
பாபதியே. (௧0)

முறையீடு முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கர்ணாமிர்தம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

மாதர்கூந்தற்கருங்காட்டின் மயங்கிவிழியம்பே
றுண்டு, கேதமாகியுழல்வேனைக்கிழக்கேதள்ளிவிட்டு
விடேல், பூதநாதசங்கரனே பொன்னம்பலத்துண்ட
மாடு, வேதநாதபரம்பரனே விளங்கும்புலியூருடை
யானே. (௧)

அலைக்குமருப்புநகையார்தம் மகன்றவல்குற்கு
ழிமூழ்கி, மலைக்குன்றேறிமலைக்கின்ற மூடன்றன்
னைவிட்டுவிடேல், நலக்குஞானச்சுடரொளியேதூண்
டாவிளக்கேதீங்கரும்பே, கலக்குமெங்குங்காருணி
யக் கடவுள்புலியூருடையானே. (௨)

அன்னநடையார்நிதம்பமெனு மரவந்தீண்டச்
சற்றின்ப, மென்னுநஞ்சந்தலைக்கேறி யிருப்பேன்ற
ன்னைவிட்டுவிடேல், பொன்னம்பலத்தில்வாழ்சேவ

ங்கற்பகமேயற்புதமே, தன்னொப்பில்லானெனுமுக லே சந்தப்புலியூருடையானே. (௩)

சங்கவளையார்தனமலையைத் தனமாமலையென் றேகருதி, யிங்குத்துன்பமடைகின்றவேழையேனை விட்டுவிடேல், பொங்குகங்கைமுடியணிந்தபுனிதா ஞானோதயமூர்த்தி, செங்கைவீசிநின்றாடுஞ்செல்வாபு லியூருடையானே. (௪)

மடவாருயர்தமுலைக்கிரிக்கும்வளருநிதம்பக்க டற்குமிடை, யிடைவன்கொடியார்கட்டுண்டிங்கின னலுற்றேன்விட்டுவிடேல், விடமேறிடுகண்டத்தாந ல்வேதாவேதப்பொருளேயவ், வடையார்புரமூன்றெ ய்தவா வணியார்புலியூருடையானே. (௫)

ஏய்ந்தமாதர்முலைக்கரிக்குமிடையாமரிக்கு மிடை நெறியிம், போந்துரோமச்சங்கிலியார்ப்புண்டேன்ற ன்னைவிட்டுவிடேல், பாய்ந்தபுலியினதடரித்தபரனே பரமரகசியனே, தோய்ந்துவானமுயர்சோலைசூழும்பு லியூருடையானே. (௬)

மின்னார்கொங்கைப்பந்தாலே மெத்தமொத்துண் டிளைப்பேறி, யின்னுநிதம்பப்பாழ்ங்கிணற்றிலெடுப் பாரற்றுக்கிடப்பேனை, யுன்னாருட்கண் கண்டிலை யோ வுனக்குமுறைதான்கேட்டிலையோ, பொன்னா ர்மேனிவிடங்கனே புகழார்புலியூருடையானே. ()

பொற்பார்கொங்கைமாதருடைப் போகம்வே
ண்டித்திரிந்துழன்றே, யெய்ப்பாய்நாயேனிங்கிருக்
குமிருப்பைநீதானறியாயோ, வெப்பாலவர்க்குமப்பா
லாயிலங்குஞானச்சுடரொளியே, பைப்பாம்பணிந்
தபரஞ்சுடரே பாங்கார்புலியூருடையானே. (௮)

அடுக்குமன்னமன்னமிலா வையகுந்தங்கடைத
ளர, நடக்குமடவார்வலையதனாலென்மனத்தலைவீ
ழ்த்திடுவாய், படிக்குமாலோடயன்வணங்கும் பாண்
டிநாட்டையாளரசே, யெடுக்குமன்றுமலையானே
யெழிலார்புலியூருடையானே. (௯)

பாலிற்றெளிதேன்கலந்தற்றே பணிகண்மொழி
யார்தம்முடைய, வாலிதானவெயிற்றூறலருநீரொன்று
கருதடியேன், றூலிகரித்தசித்தத்தைத்தூரநீக்கியொ
ழித்திடுவாய், கூலியாளாமண்சுமந்துகொண்டபுலியூ
ருடையானே. (௧௦)

அழகுரோமக்கொடிகட்டி யல்குற்றேரின்மதத்
தேறி, யெழிலார்புருவவில்வளைத்தே யெரியார்விழி
வெங்கணைதொடுத்துச், செழியதடியாலோங்குமினோர்
சேனையோடென்னைக்களத்தி, ளிழியுமதனையெரிப்
பாய்நிற் கியசாம்புலியூருடையானே. (௧௧)

காட்டமீனங்கண்டவளை நகிலக்குமிழியுந்தியுந் தி, நீட்டமடிப்புத்திரைமாதர் நெரும்வடிவக்கடலா ழ்ந்து, வாட்டமுறயான்விதிவசமோவந்தபுலிதான்வி ழித்திருக்க, வாட்டையெடுத்தபெருங்கள்வாயலர்சே ர்புலியூருடையானே. (கஉ)

அல்குலரவமிடைச்சிங்க மணிசேர்கொங்கைக் கரியோதிச், செல்குலாவுகளக்கமுகந் திரண்டதொ டைச்செவ்வாழைகளும், புல்குமாதர்வடிவவனம்பு குந்துமயங்கவிதிவசமோ, மல்குவளங்களகலாத வ ண்ணப்புலியூருடையானே. (கரு)

ஈரமகன்றநெஞ்சவிற இணைந்தகேசப்புகையை விட்டு, நேருமுகச்செங்கொழுந்துயரநீட்டியெரியுமா தருக், கோரவனலிற்புழுப்போலக் கொடியேன்வா டவிதிவசமோ, சேருமன்னவயல்சூழ்ந்து செழிக்கு ம்புலியூருடையானே. (கச)

கடிப்பூங்குழலார்தம்முடைய கண்டங்கண்டங் கருமென்று, மடிப்புமடிப்புத்தருமென்றும்வளர்கா லுயிர்கொள்காலென்று, மிடிப்பாரவனையில்லாதவே ழையுணரவருள்புரிவாய், பொடிப்பூசிமெய்த்திருமே னிப் புங்காபுலியூருடையானே. (கரு)

பிடிபோனடையார்காதளவும் பெயருங்கணை
வெங்கணையென்று, மிடையூரிடையூறிடுமென்றுமெ
ழில்வாய்க்கூற்றுகூற்றென்று, மடிகளடிகடருமென்
றுமடியேனறியவருள்புரிவாய், கொடையோர்மேவு
நல்வேதக்குன்றேய்புலியூருடையானே. (௧௬)

பென்னம்பெருங்கொங்கையர்சமூகம்பேயார்ச
மூகமேயென்று, நன்னங்கணவர்நகைநாட்டனகை
யைநாட்டுமுலகர்திரு, முன்னொன்றென்னுணராவ
ருணமூவாவிடையின்மிகுமிடியாண் மன்னுதனங்க
ணைமிகவுடையாண் மணவாபுலியூருடையானே. ( )

ஊடுங்காமமூலமதனூசஞ்செய்,தநீயிருக்கக், கூ
டுங்காமக்கடல்கடக்கக்கொங்கைக்குடமீயுங்க ளை
த், தேடுந்தொடியார்பின்சென்று திரிதலுமேகாவுன்
னடியேன்,நீடும்வேதவனம்வாழு நிமலாபுலியூருடை
யானே. (௧௮)

காயுங்காமக்கனறணிக்கக் கங்கைகவைத்தவுணை
விட்டுச், சேயவதரபாணமியான்செய்யவருள்வீணை
ட்பெண்ணூர்,வாயைநோக்கிமிக்கலைந்துவாடலுமேகா
வுன்னடியேன், பாயுங்கருணைப்பெருங்கடலே பண்
பார்புலியூருடையானே. (௧௯)

தேமன்னினதுதிருப்பாதச் சீதரிழலையணைய மற், காமவெயிற்குக்குறங்கென்னுங் கதலிநீழலருள் வீரொன், சேமப்பொருளீரொனமாதர் பின்னேதிரிதல மூகேயோ, மாமன்மார்பனிதம்பணிய வாழ்தென்பு லியூருடையானே. (௨0)

கர்ன்றுமிர்தம் முற்றிற்று.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்ணப்பம்.

பாவினம்.

வெள்ளமிடவிருகண்ணீர் மொகுமொகெனவங் க மிகக்குழையப்புளகமெழவிநிர்த்திடவெட்டுயிர்த்து க், கள்ளமொடுபொய்தவிர்ந்துசற்குணங்களுற்றுக் கன்மனந்தானனல்கண்ட வெண்ணெயெனவுருகிப், பள்ளமதிற்செலுநீர்போற்றிருவடியிற்சேரப் பரப்பி யிருகரங்குவித்துமுடியிற்பால்கண்டு, தெள்ளமுத மெனத்துதிகள்பலவாகச்சொல்லத் திருவருளைத்தந் தருள்வாய் சிற்சபைவாழ்சிவனே. (௧)

சீர்வைத்தபட்டம்விரித்து சித்திரங்கள்காணத் தெரிவித்துப்பின்குவிந்து திகழ்த்தியிடாதென்னப், பார்வைத்துப்பின்பொடுக்கல் பண்ணும்வெளிச்சத்

தே பழியென்னுங்கொடியருக்கும்பெரியசுடர்வாளே, யாவைக்குமுபகிடதடேச்சிரசில்வசித்து நடனமனுதி னமுமிகவிளுமகாசிவமே, யாவைக்குமாங்கெருளே யிலங்கிடுநல்லருளேயெனைப்பிரியாப்பரம்பொருளே யெண்ணமுடித்தருளே. (உ)

கட்டுமாத்தீங்கனியேகதலிபலாக் கனியே கனி களெலாம்பிழிந்தெடுத்துக்கலக்குமொருசாறே, பட் டவதிற்றெளிதேனும்பாலுடனே கண்டும் பாகுமு ங்கூட்டிமிகப்பதத்தொடுசெய்திரட்டே, நட்டமிலா ச்சிவமணந்தான்வீசுநறுமலரோநண்ணுமதிலொழுகு மதிமதுரமெழுந்தேனே, யெட்டவரிதாங்தெருளேயி லங்கிடுநல்லருளே யெனைப்பிரியாப்பரம்பொருளே யெண்ணமுடித்தருளே. (ந)

அருண்மேவுமின்றனக் குப்புறம்பாகுமாற்றுல கங்கொள்வினைக்கடலழுந்திநினைமறந்துபுரிந்த பெ ரும்பிழைகள்பொறுத்துநதி யொடுக்குபெருங்கடல் போற்பேயேனைவிழுங்குபெரியபெருமானே, யொ ருகோடிபாவமொன்றாச் செய்யும்புண்ணியமொன் றொருகோடியாகச்செய்கச்சிகொளேகம்பா, கருமே கமேருதரித்தெனக்கரியினுரிவை கனகமயத்திருவுரு விற்றரித்தமகாதேவே. (சு)

கொல்லாதநால்வர்க்கும்யோகியாகிக் குருஞானமருள்சிவனேவேகியாகிப், பொல்லாரைத்தண்டித்தோய்சிவர்கட்குப்போகியாயின்பமளித்தருளுந்தேவே, நால்லாளோடிடபத்திலிவர்ந்துவந்து நாயேற்குக்கருணைநல்கியறிதல்செய்த, வெல்லாநின்றிருப்பணியாகக்கொண்டேகுற்ற மெல்லாநீபொறுத்தருளவேண்டுமென்றே. (௫)

எச்சமயத்துள்ளவருமிறைஞ்சாநின்ற வின்பமயத்திருவடியிலணைந்துவாழ, விச்சிறியேன்றனைவைத்துச்சிறுபோதத்தி லியங்காமற்காத்தலுன்றன்கடனேயாலம், வைச்சகண்டாசசிகண்டாவகண்டயாவவாழ்வுற்றபரசிவமேஞானமூர்த்தி, சச்சிதானந்தமயப்பொதுவின்மேவித் தனிநடஞ்செய்நடராஜதேவதேவே. (௬)

துறந்துநின்றதவர்க்கறமுஞ்சொன்னதேவே சுதைநீர்போலுங்கலந்தேசுடர்ப்பாதத்தி, லிறந்துநின்றும்பிறவாமலிருக்குஞான மிசைந்தளித்தாயதனையுணர்வின்மையாலே, மறந்துநின்றபிழைபொறுத்துமடவேன்வாழும் வண்ணமருளொடினிதாமகிழ்ந்துநீயே, சிறந்துநின்றசிவகாமித்தேவியோடுஞ் சேவமர்ந்திங்கெளியேன்முன்றிகழுவாயே. (௭)

சிலந்திகண்ணப்பர்சாக்கியர்முதலோர் தீமை
யைக்குணமெனக்கொண்ட, நலந்தனைக்கண்டுதிருவ
டியடைந்தேனற்றிருவாக்கொன்றுசொல்வாய், சலங்
தலைக்கொண்டதேவனேயுமையா டங்கியபங்கனே
யெவைக்கும், பலந்தருதிருச்சிற்றம்பலம்வாழும்ப
ரமனே நடனசங்கரனே. (அ)

கதியருள்சண்டபாதகனார்முதலோர் கருதியவண்
ணமேயளித்த, நிதிதனைக்கண்டுதிருவடியடைந்தே
ன்றேவியொடென்முனேநிற்பாய், விதியொடுமாலும்
புகழ்ந்திடாதாவித்தகாதென்புலியூராம், பதியமர்தி
ருச்சிற்றம்பலம்வாழும் பரமனேநடனசங்கரனே.

செம்பதந்தன்னைச்சிக்கெனப்பிடிக்கத் திருவரு
டந்தெனையாளாய், கம்பமார்தேவமகளிர்மங்கலநான்
காத்திடுங்கண்டனேயகண்டா, சம்புவேபொன்னம்
பலவனேசெகணததிங்கணததிங்கணவென்ன, வம்பு
யவிழியாளின்புறநட்டஞ்செய் யரசனேபரமராசியனே.

என்றுமியானெனதென்கின்றவாசனையுமிங்கக
க்கவலையுமின்றி, யுன்றனையனுபவத்துளபடியேயுன்
னருளாலுணர்ந்தடங்கி, யொன்றதாயின்பமடைந்து
மேனிலையிலுற்றிடவேழையேன்முன்வந், தின்றுநீக
[illegible]புரிந்திடல்வேண்டுமிறைநடராஜசங்கரனே: ()

தவளத்திங்கண்முடியுலவத்தாதாடுறுபூஞ்சோ
லைதிகழ், சுவணத்தில்லைமணிமன்றுட் சுகமாநடனம
லர்க்கூந்தற், பவளத்ததரத்துமைகாணப்பயிலுங்கரு
ணைக்கடலேநீ, கவலைக்காளாமெனைப்பொருவில்கரு
ணையமுதீந்தாளாயே. (கஉ)

ஆராவியற்கையவாவெழுப்பி யதனாற்பிறப்பில்
வீழ்த்திட்டுப், பேராவியற்கைபெறலொட்டாவகை
யேபெருக்கிச்சுடுகின்ற, காராரஞ்ஞானக்கினியைக்க
ழிக்கஞானவமுதீவாய், சீராருஞ்ஞானகானேதில்லை
ப்பொதுவினம்மானே. (கங)

ஊனூர்தோட்டிகொடுபுலமாமோனைந்தானையட
க்குதல்செய், வானூரவரைக்கூடும்வணம்வண்மைஞா
னவமுதீவா, யெரியாரிடுகாடுபேணமுண்டேப்பமி
ட்டுப்பேயாடக், கரிகாடரங்காவாடுகின்றகருத்தாமு
துகுன்றுடையானே. (கச)

காரார்கூந்தற்பிறைநுதல்வாட் கட்செங்குமுத
வாய்மாதர், தீராமயக்கிற்பட்டுழலுந் தீயேனுய்தற்க
ருளாயோ, ஏரார்ஞானகாண்டமுடி வேகமாகத்தக
விலர்க்குப், பாரார்கன்மகாண்டத்திற்பலவாச்சொ
ல்ஸ்ரீவதாகமனே. (கரு)

பேதமிலாத்தேவேபொற்பிரபைக்குள்ளே பேசரியவுயிர்க்குயிரேபிரமயேமே, வேதமிலாக்களமேயிலகுவேயெங்குமியாவைக்குங்கரியேநல்லியசேபக்தக், கேதமிலாத்துரியநகரதிற்கிளர்ந்தகேவலப்பெண்கூடிநலங்கிடைத்தல்வேண்டிச், சேதமிலாச்சன்மார்க்கஞ்சிறியேன்சிந்தச் சிறுதூரகநடக்கநினை திருவுளத்தே. (கசு)

தருமமிலேசிற்குமொருசம்புமுனிவற்கரிய சம்புகனிபை, யருளும்வளர்கங்கையினைவேய்ந்தனிரும்புலியினதளரிடமா, பருமலர்களிற்பாஞ்சசன்னியமுமன்னமதும்வாழுமதனாற், றிருவனிகர்பைங்கமலநற்றடமிலங்குமொருதில்லைநகரே. (கஎ)

ஒன்றேதெய்வமுண்டென்றுணர்மி னுலகீரே, மன்றேயாடும்வாரேற்காண்மினுலகீரே, நன்றுமடி-கனுடிப்பிடிமினுலகீரே, பொன்றுமுத்திப் புரிகைக்கொளலாமுலகீரே. (கஅ)

அரனூனையுளமாம்பெருங்கோயில்வைத் தன்பெனும்புட், கரமாட்டிச்சாந்தமென்சந்தனஞ்சாத்திக்கருத்தொருமித், தூரனோதியானமலர்தூஉய்த்தற்போதமெனுள்ளமுநா, திரமாவிவேதிப்பதென்றேநடேசசிதம்பரனே. (க௯)

ஆர்புலக்காட்டைப்பஞ்சாக்கரவாட்கொண் டு
குற்றிமனப், பார்தான்றிருத்திச் சிவஞானவித்தைப்
பதித்தருளா,நீர்மிகப்பாய்ச்சியுயிர்ப்போதவெங்களை
நீத்துச்சிவா, காரவுணவுணச்செய்வாய்நடேசநற்கா
ரணனே, (உ0)

நெஞ்சேகுருசொன்னெறியினின்றுவுநெடும்ப
ணியி, னஞ்சேகளத்திற்குடியாநடேசனறியகஞ்சச்,
செஞ்சேவடிகதியென்றிருந்தாலுஞ்சிறுமையர்ந், தஞ்
சேனமிங்கக்கொலையேபுரிந்திடு மந்தகற்கே. (உக)

எப்பிறப்பினையெய்தினு
மொப்பிலுன்பதத்தொன்றிடுங்
கப்பிலன்புகனத்துறத்
தப்பிலாதருள்சம்புவே. (உஉ)

விண்ணப்பம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

பூமலிகற்பகப் பொன்னுலகமரு
நாமலிவேதமு நாடித்துதிக்கச்
சிவகாமியம்மை திருவிழிகளிக்க
வவனிவாழுயிர்க ளருங்கதிசேர

வமையும்பொருட மருளியசிவமே
யிமையாநாட்டத் தெழுமற்புதமே
யேதமாம்பந்த மெழின்முத்தியினும்
பாதுகாத்தருளும் பரிபூரணமே
சரியைகிரியைக் குரியோர்வணங்க
வுருநாளுவாம் பெருஞ்செல்வமமே
தகவுறநாடிச் சக்கரமுணர்ந்து
சுகமுறநாடிச் சுத்தியும்பெற்றே
யாசான்பதங்க ளன்புடன்போற்றிப்
பேசாதிருந்து பிராணபானன்
றஞ்செயலடக்கித் தம்வசமாக்கிச்
செஞ்சுடர்மதிதாம் வலமிடந்திரியுங்
கிரியாஞ்சுழினைப் புருவநடுநோக்கிப்
பொறிவழியாற்புலம்புகு மனதிறுத்திக்
குறிசிவத்தியானங் கொண்டயோகியர்க
டெரிசனஞ்செய்யுந் தேஜோமயமே
திரிமலமறுத்துச் செய்வினையால்வரு
மின்பத்துன்பங்க ளியல்பெனப்பொறுத்தே
யன்பும்வெறுப்பு மகன்றிடத்தள்ளி
வேதாகமமுடி வோதியுணர்ந்தே
யீதனுவெனுந்தற் போதமுமொழித்து
கவமுறுமொருளுணர் சிவஞானிகளின்

மோனத்தெழுந்த வானந்தம்மே
தீர்த்தமாகி யெவைக்குஞ்சீர்ப்பர
மார்த்தமுணர்ந்த மதிஞர்க்குறமே
மண்ணாறலங்கி வாயுவாகாய
மொண்கதிர்மதிதம் மூடனுணர்வான
வெட்டுருவாகிச் சுட்டறுபொருளே
மாயைமலஞ்செய் மயக்கத்தாலே
தூயஞானச் சுகநெறிவிட்டே
குடும்பபாரக் கொடுஞ்சுமைதாங்கி
யில்லாண்முதலோ ரெண்ணமாம்பொதியே
றெல்லையினடத்திக் கொண்டுறுகண்ணோர்
மடமாமருநெறி நடந்திடும்போது
மனமேகந்தான் றனமுதலான
விச்சையாநீரை நிச்சமும்பொழிவுற
வைம்புலமான வகலிருண்மயங்கி
வன்பவமாமுள் வனத்தினடைந்தே
யழியாக்கவலை யாங்களருளாயி
னமுந்திவருந்தி யாகமுமிளைத்துச்
சித்தங்கலங்கும் பித்தனேற்கென்னே
குளிர்நிறைமதியங் குலவுசண்முகமு

சிவசந்நிதானமுறை.

மணிநிறைகமல மனைவிருவிழியுஞ்
சத்தியவாக்குந் தன்கழுநீர்மலர்க்
கத்திகைப்புயமுங் கண்டடைந்தோரை
யன்புடனெடுத்தே யணைத்திடுகரமு
மின்பங்கொடுக்கு மிணைத்தாண்மலருஞ்
சிவணிச்சுயம்பிர காசதேசிகனென்
றவனியினிவந் தடியேன்மீதி
லருள்விழிசாத்தித் தெருளுறுதீட்சை
பொருளுறச்செய்தே யொருமொழிவழியா
ஞானமொன்றுமே மோனமளிக்குந்
சற்குருலிங்க சங்கமவழியாம்
பொற்புண்ணியங்கள் புனிதசித்தமதா
செய்துஞானநூல் சிரவணஞ்தியா
மெய்ச்சரியாதி வீதிசெலுத்துவித்
துண்மைமுத்தித் திண்மைதருமென்றும்
வாசனையாலே வந்திடுமச்ச
மாசைவெகுளி யடர்மயக்கறுத்து
யானெனதென்செருக் கிகந்தருடவன்குணை
ஞானநெறியி னடப்பாயென்று
மிருவினைசமனுக் கருதுதியென்றும்
வினைகடம்மாலே தனுவருமென்றுந்

தூலமுதலவை துக்கமசுத்த
மேலுமியல்பா மிவையுணையறியா
வழியுமாகலி னெழிலுளசென்னிகழ்
மேலெதிரென்ற காலமூன்றினுமே
குற்றிமகன்போ லுற்றனவான
வுருநாமவக ளொருங்கேகெடாய்யென்
றுண்மைவிளங்கக் கண்ணையளித்தும்
ஶ்ரீசிவமணி புண்ணியபஞ்சாக்கரப்
போதப்பொருண்மெய்ப் போதமாமென்று
நிற்குணபூசை நெறியறிவித்துஞ்
சற்குணமாக்கும் பஞ்சதசாங்க
யோகம்பகர்ந்து யோகமுறவிர்த்துங்
குடவெளிமாவெளி யடைவுபோலக்
கருவிகடம்மைக் கலந்துங்கலவா
திருக்குமிரிக்கு மியல்புடையறிவே
சச்சிதானந்த சற்சொருபமது
நிச்சயமாக நீயென்றுரைத்து
மிதயத்தானதி பதித்திந்நிலையின்
ஞானசமாதி நண்ணியின்புற்று
மோனமாய்ச்சுட்டு முற்றுநீக்கிந்நிலை
யியல்புறமுச்சிய மெம்மகத்தந்தத்

துயர்ந்திடுநிலையு முவமையற்றதுமா
மாதலினன்பா யாக்கையுள்ளவுந்
நீதுமையையந் திரிபிலாதமர்ந்தே
யிந்நிலைவாழ்தி யென்றும்புகன்றே
யுன்னடியேனைக் காக்குமுண்மையனே
கைம்மாறுவேண்டாக் கருணைக்கடலே
பொய்ம்மலமறுக்கும் புண்ணியமுடிவே
பவமறுத்தருளுஞ் சிவபுரத்தரசே
கன்னற்பாகே கதலிக்கனியே
யென்னுடையுயிரே யென்கண்மணியே
யுய்வகைகாட்டு முணர்வாமணியே
கைதரவந்த கடவுள்கற்பகமே
யிதயகுகேச வதிரகசியமே
சுருதித்தலைவாழ துரியச்சரணந்
தருவாய்தருவாய் சரணஞ்சரணே.

ஆசிரியப்பா முற்றிற்று.

௪. விருத்தம்.

வெண்பிறையணிந்தவேணி விண்ணவாவன்பி
லாத, பண்பினனெனினுமுன்னைப்பாடினலிரங்குவா

யென்,றெண்படுதோத்திரங்களிசைத்தனனருளாலே ழை, தண்படுகுணமாக்கொண்டு சரணருள்வாய்நீ வாழி. (க)

சிவசந்நிதானமுறை
முற்றுப்பெற்றது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவகாமியம்மைபேரில்

ஆசிரியவிருத்தம்.

பற்றியபசியிற்கிரையதுதேடிப் பறந்திடக்கடு வெளிசுழல்கால்பயந்தருமிடிகண்மினவிருண்மழை சம்பவித்திடச்சிறகுகளோய்த,லுற்றிடும்பொழுதில் வில்லுடையனேக்கண் டொடுங்கியபறவைபோற்றுய ர முறுவரிப்புவியினைதருளிலத்தலுலகினிலன்புறு க்தாய்தான், பெற்றிடுமகவிற்பேதையாயிருந்தாற்பி ன்றனிவிடுவதுமுண்டோ பிழைகளியான் செயினும் பொறுத்துளமகிழ்ந்து பிழைக்குமாறருள்புரிந்தா ளாய், சிற்றிடையாளேயருட்பெருங்கடலே சித்திக ந்திடுகுணக்குன்றே திகழ்சிதம்பரியேமகிழ்திகம்பரி யே சிவசிவகாமசுந்தரியே. (க)

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருவ்ப துதி.

என்னகத்துள்ளீ யுனக்குறைகியிருப்பதை யறிந்திடாதலைந்து, பின்னியகோசரூபமாமாயைப்பிணிப்புறுபேதையேன்முன்வந், தின்னருள்புரிந்தேயொருமொழிபேசியியைந்ததற்போத நீங்கினக்காற்; றென்மறையாகமாந்தமொன்றெனச்சொல் சுயம்பிரகாசதேசிகனே. (௧)

முற்றிற்று.

கூ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடியார் துதி.

கருநீறுபடுத்துமுத்தி காட்டிடுமீசனாக், திருநீறுமணிபூண்டேத்தல் சிறப்பெழுத்தைந்தையோதல் லிருநீர்மையின்றியுன்ன லேய்ந்தறிந்கலை தன்மேவும், பெருநீர்மையார்க்கன்பாற்றும் பெரியவர்க்கடியேன்யானே. (௧)

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளம்பரம்.

இதனையியாவருக்குமறிவிப்பதியாதெனில் சென்னைமாநகரம் பெத்துநாயக்கன்பேட்டை சீரங்கப்பட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார்தெருவில் (௨௫) வது கதவிலக்கமுள்ளவீட்டிலிருக்கும்கொண்ணூர் மாணிக்கமுதலியாரவர்களுடையமனோன்மணிவிலாசமென்னும் அச்சுக்கூடத்திற்பதிப்பித்திருக்கும் புத்தகங்களாவன.

௧௨, ஸ்கந்தமாகியபாகவதவசனம் சித்திரப்படங்களுடன்

விசேஷமாகஅநேகங்கதைகளும் விருத்தங்களுஞ்சேர்ந்தபாரதம்வாலம்-௯-கூடியபுத்தகம்.

அருட்பா.

பெரியபுராணம்பாட்டு.

காளத்திபுராணம்.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

சிதம்பரபுராணம் மூலமும் உரையும்

பத்திராசலராமதாசுகீர்த்தனை.

சாரங்தகணேசர்புராணம்.

ஞானவாசிட்டவசனம்.

நைடதமூலம்.

இரங்கேசவெண்பா மூலமும்உரையும்.

இன்னும்பலவிதபுத்தகங்களும் விலைசரசமாய் வை-அச்சுக்கூடத்திலும் சிதம்பரம்மேற்கோபுரவாயற்படியில் புத்தகஷாப்புக்கடைவைத்திருக்கும் வை கோ - மாணிக்கமுதலியாரவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.